

Plenaire 33

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

19 maart 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het ontbreken van de communautaire dossiers en de staatshervorming in het federale regeerakkoord van de regering-Leterme I	1
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het plan-Leterme inzake de inkrimping van het aantal nachtvluchten op Zaventem en het standpunt ter zake van de Vlaamse Regering	
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het nieuwe luchthavenplan voor Zaventem van federaal minister van Mobiliteit Leterme en het overleg ter zake met de gewesten	4
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een eventueel alternatief tracé voor de IJzeren Rijn	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de democratisering van het hoger onderwijs	10
ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de capaciteit van de Nederlandstalige scholen in Brussel en de vraag naar investering in nieuwbouw	13
ACTUELE VRAAG van de heer Francis Vermeiren tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de problemen van de gemeentelijke zwembaden	17
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de toename van agressie en geweld op het voetbalveld en mogelijke maatregelen hiertegen	19
ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het actieplan veilig vrachtvervoer van de minister	21
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van de gedwongen opnames in de psychiatrie	24
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de verdubbeling van de invoer van lichte wapens in 2007	27
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en de dames Anne Marie Hoebeke en Helga Stevens betreffende de versterking van het vrijwilligerswerk in de Vlaamse welzijns- en gezondheidszorg – 1375 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	29

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Vera Van der Borght en de heren Bart Caron en Bart Van Malderen betreffende de omzetting in regelgeving van een aanbeveling van het Rekenhof op het vlak van de afrekening van de dagprijsdossiers in de gehandicaptenzorg – 1469 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	31
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borght en Anne Marie Hoebeke, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens betreffende een dynamische residentiële ouderenzorg – 1473 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	32
EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDSCOMMUNICATIE Benoeming van een lid	33
WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT Bespreking en stemming	33
ROUWHULDE	34
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en de dames Anne Marie Hoebeke en Helga Stevens betreffende de versterking van het vrijwilligerswerk in de Vlaamse welzijns- en gezondheidszorg – 1375 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	34
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Vera Van der Borght en de heren Bart Caron en Bart Van Malderen betreffende de omzetting in regelgeving van een aanbeveling van het Rekenhof op het vlak van de afrekening van de dagprijsdossiers in de gehandicaptenzorg – 1469 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	34
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borght en Anne Marie Hoebeke, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens betreffende een dynamische residentiële ouderenzorg – 1473 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	35
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Greet Van Linter en Gerda Van Steenberge en de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 maart 2008 door mevrouw Greet Van Linter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgen van het tekort aan Vlaamse huisartsen in Brussel voor een Vlaams preventiebeleid in de hoofdstad – 1590 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	35
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	36
BIJLAGEN Aanwezigheden Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	39 39

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.00 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Marie-Rose Morel, Sabine Poleyn, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert: gezondheidsredenen;

Gino De Craemer: buitenslands;

Cathy Berx, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Margriet Hermans, Luc Van den Brande, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Erik Tack: familieverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/22*)

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het ontbreken van de communautaire dossiers en de staatshervorming in het federale regeerakkoord van de regering-Leterme I

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is niet omdat het VRT-journaal onze reactie op het federale regeerakkoord reduceerde tot commentaar op het dossier van de asielzoekers dat we over de andere domeinen van het akkoord geen reactie zouden hebben gegeven.

Op 1 februari bent u met uw nota naar het Octopus-overleg getrokken. Ik heb u toen gezegd dat die nota een goede samenvatting is van de Vlaamse resoluties die ook zijn opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord. Ik zal niet opsommen wat er allemaal in die nota staat, maar onder meer het gezinsbeleid en het gezondheidsbeleid zitten er als prioriteiten in. Maar dé prioriteit is het arbeidsmarktbeleid, en daar begint u trouwens uw nota mee.

Op dat vlak stelt u vast dat de toestand in het noorden en het zuiden van het land nogal verschilt. U zegt: "Op deze verschillende situaties past een verschillend antwoord dat het federaal kader niet vermag ons te geven. De gewesten moeten dus alle mogelijkheden krijgen om de werkzoekenden te activeren, een doelgroepenbeleid op te zetten en te oordelen over de beschikbaarheid van werklozen voor de arbeidsmarkt."

Vandaag worden wij geconfronteerd met een federaal regeerakkoord waarin heel wat maatregelen staan op het vlak van het arbeidsmarktbeleid. Men zal werklozen activeren, maar u stelt dat men dat best op het niveau van de deelstaten doet. Men zal een doelgroepenbeleid ontwikkelen, maar u stelt in uw nota dat dit best op het niveau van de deelstaten gebeurt. Men wil ook de werkloosheidsreglementering aanpassen, maar ook dat gebeurt het best door de regio's, zo stelt u in uw nota.

In feite bent u op het vlak van het arbeidsmarktbeleid gezakt. Ook inzake het institutionele luik is dat het geval, maar daarover zullen we u na het paasreces ondervragen. Laten we wel wezen: als de federale regering nu begint met de ontwikkeling van allerlei maatregelen op het vlak van het arbeidsmarktbeleid, dan moet men toch geen universiteitsprofessor zijn om te kunnen besluiten dat het dan niet de bedoeling is om in juli die maatregelen eventueel naar de deelstaten over te hevelen. Anders gesteld: wat dit luik betreft – en ook wat de andere luiken betreft – bent u met een kluitje in het riet gestuurd.

Toch wel, ik heb hier de regeringsverklaring bij, en dit is een ontwerp dat het niet heeft gehaald. U ziet dat hierin veel is doorstreept. In die versie staat het volgende: "Het arbeidsmarktbeleid. Daarbij zal gekeken worden welke aspecten het best aan de gewesten worden toegekend opdat zij een beleid zouden kunnen voeren dat zo veel mogelijk beantwoord aan de eigen specifieke noden." Deze passage is doorstreept. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Dit is een versie die gecirculeerd heeft en dit is het uiteindelijke regeerakkoord waarin deze passage is weggelaten. Het is afgelopen met de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid waarvan u een prioriteit hebt gemaakt.

Ten tweede, wat is de cohesie nog binnen uw regering als het gaat over de staatshervorming? Mevrouw Gennez, voorzitter van een van uw coalitiepartners, zei gisteren in *Le Soir*: “Sp.a is geen vragende partij voor een regionalisering van het gezondheidsbeleid, de kinderbijslag of de vennootschapsbelasting.”

Hoe bekijkt u dat? Volgens mij hebben de federale onderhandelaars, mijnheer de minister-president, deze nota in de vuilbak gegooid en hebben ze gezegd dat u nog eens uw verlanglijstje mag komen voorlezen zonder dat ze er rekening mee zullen houden omdat de federale regering het zelf zal doen. Bovendien is er een coalitiepartner die openlijk zegt dat ze niet meer achter uw Octopusnota staat.

Wat vindt u van dat deel van het federale regeerakkoord? Wordt het geen tijd, mijnheer de minister-president, om aan sp.a te vragen of ze nog achter uw regeerakkoord staat, want die spagaat begint stilaan pijnlijk te worden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, het is niet aan mij om de federale regeringsverklaring te verdedigen. Daar zijn andere plaatsen voor.

De heer Joris Van Hauthem: Ik hoop het.

Minister-president Kris Peeters: Er zijn andere plaatsen waar Yves Leterme het federale regeerakkoord zal verdedigen. Ik denk dat we een goede taakverdeling goed in de gaten moeten houden. U kunt door andere collega's vragen laten stellen op andere plaatsen.

Ik ben blij dat u mijn nota bij hebt en eruit citeert, want het is een heel belangrijke nota die we met de Vlaamse Regering voor het Octopusoverleg hebben gemaakt. U zegt terecht dat er alle elementen in staan, niet alleen de resolutie maar ook wat we in het Vlaamse regeerakkoord hebben opgenomen.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt gelijk wat het tweede pakket betreft. Het arbeidsmarktbeleid is inderdaad een van de speerpunten waar we voor gaan en waarover hier heel duidelijke taal is gesproken net zoals in mijn document waarnaar u verwijst.

De heer Joris Van Hauthem: Het is wel geschrappt.

Minister-president Kris Peeters: Ik weet niet hoeveel versies er van de federale regeringsverklaring bestaan en ik weet niet welke versie u hebt, dat interesseert me niet. Het enige wat belangrijk is, is wat er in de federale regeringsverklaring is opgenomen en wat het tweede pakket

zal bevatten. Ik zeg u in alle duidelijkheid dat het arbeidsmarktbeleid een essentieel onderdeel is van het tweede pakket.

De vraag is dan of er elementen uit de federale regeringsverklaring in aanmerking komen voor regionalisering van het arbeidsmarktbeleid. De activering van de werklozen – en de situatie verschilt in Vlaanderen en Wallonië, zoals u terecht opmerkt – vormt een onderdeel van het tweede pakket. Op 15 juli moet het tweede pakket klaar zijn en zullen we weten wat er, uit de federale regeringsverklaring, voor regionalisering in aanmerking komt.

Mijn standpunt is zeer duidelijk en we zullen er de volgende weken verder de nadruk op leggen zodat we elkaar op 15 juli minstens daarover opnieuw spreken. Dan kunt u zeggen of ik mij met een kluitje in het riet heb laten sturen. Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat dit niet zo is en dat het zeker te vroeg is om nu zo'n conclusie te trekken.

Mijnheer Van Hauthem, ik ben minister-president van de Vlaamse Regering en werk op een heel goede wijze samen met de collega's, ook met de collega's van sp.a. Ik heb geen enkel element om te denken dat wat in het Vlaamse regeerakkoord en in mijn document staat, en waarover een consensus bestond binnen de Vlaamse Regering, in twijfel wordt getrokken.

Als er vragen zijn bij wat de voorzitter van een bepaalde politieke partij zegt, moet u dat rechtstreeks vragen, maar ik, als minister-president, heb daar niet direct een antwoord op te geven. Dat is ook mijn zorg niet. Mijn zorg is het Vlaamse regeerakkoord en de dynamiek binnen de Vlaamse regering, ook met de collega-ministers van sp.a. Al het andere is mogelijk een debat waard, maar niet met de minister-president, want hij staat daar naast, boven of onder, zoals u dat zelf wenst.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, u staat er naast, boven of onder. Ik heb in alle geval de indruk dat u er minstens naast staat. U blijft hier zeggen dat er binnen de Vlaamse Regering geen probleem is, maar als de voorzitter van een van uw coalitiepartners zegt dat men geen vragende partij is voor wat u namens de regering op het Octopusoverleg bent gaan zeggen, is dat de schizofrenie ten top. Minister Vandembroucke staat achter uw nota en minister Van Brempt staat achter uw nota, maar voor de rest kunnen we gissen. Het interesseert u niet en het is uw bekommernis niet dat een van uw coalitiepartners zegt dat men niet meer achter een essentieel deel van uw regeerakkoord staat. Als minister-president, zou dat wel mijn zorg zijn.

U draait om de hete brij heen. Ik wijs op het verschil tussen een versie van het regeerakkoord waarin alles

dat in aanmerking zou kunnen komen voor regionalisering van het arbeidsmarktbeleid is geschrapt, en de officiële versie die is goedgekeurd door de verschillende partijen op het federale niveau, waarin niets meer staat over wat eventueel in aanmerking zou kunnen komen om te regionaliseren wat het arbeidsmarktbeleid betreft.

In het federale regeerakkoord staan maatregelen in verband met activering, daar staan maatregelen in verband met de begeleiding van werklozen en hoe men het systeem zal herzien. Daar staan een aantal – misschien intenties – toch vrij concrete maatregelen in. Mijnheer de minister-president, wees nu niet blind. Als de federale regering hiermee begint en daar een federale politiek voor voert, gaat u toch niet zeggen dat we in juli wel zullen zien. Het staat erin, wat betekent dat het niet ge-regionaliseerd wordt, los van de andere aspecten die volgens u in het tweede pakket zouden moeten zitten.

Mijnheer de minister-president, u draait om de hete brij heen. Ik betreur dat u niet actiever bent opgetreden in heel de discussie over wat in het federale regeerakkoord staat. Het is een mooie nota, die op de lijn van uw regeerakkoord blijft, maar het was een beleefdheidsbezoek. Men heeft daar blijkbaar gezegd dat u bedankt bent voor uw bezoek, maar dat men er voor de rest absoluut geen rekening mee houdt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Van Hauthem, u probeert hier elke keer de indruk te geven dat in de tweede fase geen wezenlijke bevoegdheidsoverdrachten gecreëerd zullen worden. U probeert dat al weken te doen.

De heer Joris Van Hauthem: Die indruk creëert tenminste het federale regeerakkoord.

De heer Eric Van Rompuy: In de wettekst die neergelegd zal worden, staat dat in de tweede fase onder meer het arbeidsmarktbeleid naar de deelstaten zal gaan.

De heer Joris Van Hauthem: Dat staat daar niet in.

De heer Eric Van Rompuy: Toen men vicepremier Leterme vroeg wat een prioriteit is voor overheveling in de tweede fase, heeft hij expliciet de arbeidsmarkt vermeld.

De minister-president verwoordt exact het standpunt niet alleen van CD&V maar ook van de Vlaamse Regering. Enkele weken geleden hebben we minister Vandembroucke ondervraagd in de commissie Economie en Werk over de regionalisering van de arbeidsmarkt. Minister Vandembroucke heeft een uiteenzetting gegeven van bijna een half uur over hoe een regionalisering en de verschillende aspecten daarvan moeten worden bekeken. Als er één punt enorm belangrijk is voor CD&V en ook

voor het Vlaams Parlement, is het juist het arbeidsmarktbeleid. De minister-president heeft al verschillende keren gereageerd op de studie van het Planbureau, waarin wordt gezegd dat Vlaanderen de volgende jaren een tekort aan arbeidskrachten zal hebben en dat Wallonië een probleem heeft van het creëren van werkgelegenheid. Er is al een overleg over geweest met minister Demotte. Ik heb het federale regeerakkoord gisteren ook gelezen. Er zijn bepaalde paragrafen uit gelicht omdat ze naar het institutionele deel worden verschoven.

De heer Joris Van Hauthem: Neen, juist niet!

De heer Eric Van Rompuy: In het federale regeerakkoord staat dat er een dertiende maand kindergeld komt als schooltoelage. Wil dat zeggen dat de kinderbijlagen niet naar de deelstaten kunnen gaan? Zo kan men dat natuurlijk altijd lezen. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Onderschat de wil van CD&V en N-VA en ook van de Vlaamse Regering niet om op 15 juli een bilan op te maken van de bevoegdheidsoverdrachten. Dat wordt ook een beoordelingsmoment voor het Vlaams Parlement over hoe wij de uitvoering van de resoluties zien. Wat we de laatste dagen hebben gehoord, kan toch niet duidelijker zijn? Maar voor u zal het altijd onduidelijk blijven, u speelt uw rol als oppositie.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw Gennez is tenminste duidelijk over wat voor haar belangrijk is, wat we niet van alle andere partijen kunnen zeggen. Ze heeft duidelijk naar voren geschoven dat het arbeidsmarktbeleid een belangrijk thema is om te regionaliseren. Voorts wil de sp.a op 15 juli oordelen of de voorstellen tenminste van deze principes vertrekken: tasten ze de solidariteit niet aan en zorgen ze voor meer coherentie. Daarop zullen we alle voorstellen omtrent de staatshervorming beoordelen. Dat is de duidelijkheid van mevrouw Gennez.

Waar de andere partijen op 15 juli willen eindigen, weet ik niet. Die onduidelijkheid is ook aanwezig in het federale regeerakkoord, daarover ben ik het volledig met u eens. We vinden na negen maanden een prematuurtje in plaats van een voldragen baby die we zouden mogen verwachten. Blijkbaar is de buik van de Belgische politiek erg ziek.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de interpersoonlijke solidariteit is in dit parlement ook erg belangrijk. Daar is een kamerbrede consensus over in het hele debat. Nogmaals, voor ons is arbeidsmarktbeleid een belangrijk speerpunt. De regionalisering van dit domein maakt deel uit van het eerste

pakket en is ook in de memorie van toelichting uitdrukkelijk vermeld. Men zal dat aspect duidelijk moeten regionaliseren en nagaan wat de effecten daarvan zijn. Wat is opgenomen inzake onder meer arbeidsmarktbeleid, moet coherent in elkaar steken en er moet heel duidelijk een belangrijk pakket arbeidsmarkt geregionaliseerd worden. Uw bezorgdheid delen we allemaal. Het is wel belangrijk te onderstrepen dat het tweede pakket de volgende weken en maanden geconcretiseerd moet zijn. 15 juli zal een belangrijk toetsmoment worden. Ik kan niet duidelijker zijn.

De heer Joris Van Hauthem: U kunt misschien niet duidelijker zijn, maar de andere coalitiepartners zouden best ook iets duidelijker zijn. Ik beschouw een regeerakkoord, zelfs als oppositielid, toch niet als iets waarover men kan zeggen dat men het met het ene deel eens is en dat men het andere laat vallen.

Een regeerakkoord is een regeerakkoord. Ik stel vast dat de voorzitter van een coalitiepartner gewoon zegt: met dat deel ga ik niet akkoord. De heer Sannen heeft dat zelfs niet ontkend maar heeft een beetje rond de hete brij gedraaid.

Ik stel alleen vast dat er in dit federale regeerakkoord – en dat is nu één aspect ervan – al maatregelen worden aangekondigd die de federale regering gaat nemen met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid. Dat is codetaal om te stellen dat we het mogen vergeten dat dat in juli zou worden overgeheveld. Dat is de kern van de zaak. Laat dat zomaar niet gebeuren tot 15 juli, want ondertussen is men bezig.

Ik heb de memorie van toelichting gelezen. Het voorstel van bijzondere wet bevat een aantal elementen van bevoegdheidsoverdracht. Dat zijn de bagatellen van de heer Van Rompuy. In de memorie van toelichting staat dat over een aantal zaken misschien ooit eens zal worden gesproken, dat wel eens zal worden bekeken in welke mate dat kan. Ik heb dat nog nooit meegemaakt. Het is alsof hier een voorstel van decreet zou worden ingediend waarin iets wordt geregeld en in de memorie van toelichting zou worden gesteld dat over een aantal andere dingen misschien ooit eens zal worden gesproken. De status van die memorie van toelichting is nihil, maar het federale regeerakkoord heeft wel een status: dat is een akkoord tussen die diverse partijen. Daar zie ik niets over heel het onderdeel van de institutionele hervormingen. Bovendien worden er al maatregelen genomen over datgene waarvan u vraagt dat het in juli zou worden overgeheveld. Mijnheer de minister-president, we zullen elkaar nog spreken, maar we worden hier op grote schaal bedrogen terwijl we erop staan te kijken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het plan-Leterme inzake de inkrimping van het aantal nachtvluchten op Zaventem en het standpunt ter zake van de Vlaamse Regering

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het nieuwe luchthavenplan voor Zaventem van federaal minister van Mobiliteit Leterme en het overleg ter zake met de gewesten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, verleden week was ik eerlijk gezegd aangenaam verrast toen ik ‘the man who used to be the next prime minister of Belgium’ hoorde verklaren dat hij een stille nacht zou invoeren. Goed, dat laatste is veel gezegd: eigenlijk kwam dit enkel neer op een verlenging met een half uurtje van de periode waarin vliegtuigen niet zouden opstijgen. Het voorstel had echter minstens de verdienste dat het een totaal nieuwe denkrichting insloeg. Daarom waren we blij verrast. We waren het voorstel van minister Leterme zeker genegen.

U zult echter begrijpen dat we een gevoel van déjà vu hadden toen hij zijn voorstel lanceerde. Een van zijn voorgangers als minister van Mobiliteit lanceerde ook een goed voorstel, dat echter meteen door zowel Open Vld, sp.a als DHL met de grond gelijk werd gemaakt. Dat is jammer. De voorbije tien jaar hebben duidelijk gemaakt dat alles wat in die periode is geprobeerd, gaande van beloften van stillere vliegtuigen en de isolatie van huizen tot het verschuiven in alle mogelijke richtingen van de hinder, au fond geen echte oplossing heeft gebracht. Daarom was ik blij verrast door het voortschrijdende inzicht van minister Leterme. Hij wou over die stille nacht praten.

De Vlaamse Regering heeft een hele tijd geleden het START-plan, het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de luchthavenregio, gelanceerd. De hele luchthavenregio zou in dit plan worden omgebouwd tot een Flanders Export Region, met extra logistieke bedrijventerreinen in die groene rand, waarbij de verkeerssituatie zagezegd zou worden verbeterd door een verdubbeling van het aantal rijstroken op de Brusselse ring. Dat zijn megalomane plannen, die eigenlijk op de eerste plaats de leefbaarheid in die regio, die

momenteel al enorm onder druk staat, nog veel meer onder druk zullen zetten. Er was echter hoop: het plan bevatte ook een ecologisch onderdeel. Voor alle andere aspecten van het startplan werden al heel wat concrete maatregelen genomen. Dan denk ik specifiek aan die economische ontwikkeling. Wat het herstellen van het ecologisch draagvlak van de luchthaven betreft, wacht ik jammer genoeg echter nog altijd op concrete maatregelen.

Minister Leterme heeft ook aangegeven dat hij aan de Vlaamse Regering vraagt om het aantal nachtvluchten alvast van 25.000 naar 16.000 te brengen. Mijnheer de minister-president, u hebt recent gesteld dat u van plan bent dat te doen, op het ogenblik dat DHL zijn herstructurering zou doorvoeren. Zult u dat inderdaad doen? Of krijgt u ook daar tegenwind van Open Vld en sp.a? Ziet u die daling als een startpunt, om te evolueren naar een nachtvluchtenvrije luchthaven? Of is dat het en gaat u niet verder?

Hoe zult u de vraag van minister Leterme invullen over de geluidsnormen? Hij vraagt aan de gewesten om tot eenvormige geluidsnormen te komen. Bent u bereid om de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie te volgen? Of volgt u minister Dewael, die zegt dat de economische ontwikkeling in dit dossier moet primeren boven de gezondheid?

Hoe zit het nu eindelijk met het ecologische luik van het startplan? We zien concrete verwezenlijkingen: nieuwe logistieke bedrijventerreinen, megalomane plannen om de ring te verdubbelen en dergelijke. Maar we zien geen specifieke maatregelen om het ecologische luik in te vullen. Tot daar mijn vragen, mijnheer de minister-president, die te maken hebben met het opnieuw leefbaar maken van de luchthavenregio.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister-president, mevrouw de voorzitter, mocht ik de heer Glorieux zijn, zou ik toch een zekere schroom hebben om hier vragen te stellen over het ecologische draagvlak van de regio Vlaams-Brabant. Terwijl Groen! in de regering zat, met de heer Tavernier, wou minister Durant eerst de nachtvluchten afschaffen en vervolgens alle nachtvluchten over de noordrand sturen. Men vermeed Brussel en de ooststrand en concentreerde alles boven één gebied.

Ik denk dat Groen!, toen nog Agalev, en Ecolo erg bescheiden moeten zijn als het over ecologische draagkracht gaat. Zij hebben juist het concentratiemodel ingevoerd, dat aanleiding heeft gegeven tot heel de discussie. Het ecologische draagvlak van de luchthaven heeft men daarmee vernietigd. Maar goed, dat zijn zaken uit het verleden. Trouwens, mevrouw Vogels, de kiezer heeft u daarvoor toen afgestraft. U bent teruggevallen op nul zetels, onder meer als gevolg van de ongeloofwaardige houding van Groen! op dat ogenblik.

Maar mijn vragen hebben betrekking op vandaag. Het plan van minister Leterme bevat elementen over baan- en routegebruik. Het gaat voornamelijk over de week-ends. De weekendconcentratie spitst zich toe op de ooststrand, die van zaterdagmiddag tot zondagavond continu overvlogen wordt. Er zijn blijkbaar alternatieve voorstellen geformuleerd, maar die zijn mij eigenlijk niet bekend. Men wil ook overleg tot stand brengen tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over de normen. Een ander punt is de zogenaamde ‘stille nacht’: een vliegverbod van middernacht tot 4 uur.

Bent u als minister-president gecontacteerd over het nieuwe route- en baangebruik? Hoe kijkt u aan tegen een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Brussel over de geluidsnormen? We staan nu voor de tweede fase van de staatshervorming. Daarin zal de eventuele federalisering van de geluidsnormen zeker ook aan bod komen.

Het standpunt van CD&V over de nachtvluchten is altijd geweest dat er een evenwicht moet zijn tussen economie en ecologie. Dat is evident. De boutade van de heer Landuyt, “Nachtlawaai, daar went men aan!”, slaat nergens op. Men went daar niet aan! We moeten middelen vinden om het nachtlawaai verder te doen dalen.

Het wordt al verminderd. De minister-president heeft als minister van Leefmilieu ongeveer een jaar geleden in de commissie gezegd dat het de ambitie is van de Vlaamse Regering om, eens DHL zijn hoofdhub verhuist naar Leipzig, het aantal nachtvluchten te beperken van 25.000 tot 16.000. Blijft u bij dat standpunt?

DHL heeft nu 30 opstijgende vliegtuigen per nacht, dat zou terugvallen tot 10. Met een betere spreiding moet het mogelijk zijn om de hinder tot een minimum te beperken. Er moet niet met de uren worden gegoocheld. Het baan- en routeplan moet worden verfijnd. De spreiding kan in heel de regio tot een draagvlak komen. Bent u gecontacteerd over het plan-Leterme?

Brussel heeft al een standpunt ingenomen. Volgens minister-voorzitter Picqué is het nieuwe idee zeer voordelig voor het Brusselse Gewest. Hij ziet een verbetering van de leefsituatie. Als Brussel dat zegt, moet de situatie in het Vlaamse Gewest wel verslechteren. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering? Zijn er concrete voorstellen gebeurd? Wat is de houding van de regering daartegenover?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik heb in dit debat al verschillende keren onze drie uitgangspunten herhaald: een evenwichtige en billijke verdeling van de hinder,

voldoende lange en aaneengesloten stille momenten en een stabiel juridisch kader. Dat zijn en blijven de uitgangspunten van de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering werd niet geconsulteerd over het voorstel van de vicepremier en heeft dan ook geen standpunt ingenomen. Het voorstel is volgens mij een poging om vooruit te komen in dit dossier. Maar ik wil eerst de precieze inhoud ervan kennen. Ik heb begrepen dat men nog gaat onderhandelen met DHL over de vluchten in de tijdspanne tussen 0 en 4 uur. Ik kan me dus nog nergens over uitspreken.

Wat is er aan van de vermindering van het aantal vluchten na het vertrek van DHL? De Vlaamse Regering heeft verklaard dat ze van 25.000 naar 16.000 vluchten wil gaan, als DHL vertrekt, met een maximum van 5000 vertrekken. We blijven daarbij. U hebt groot gelijk dat we een stabiel juridisch kader nodig hebben en dat in een groter geheel willen inpassen. We kunnen niet zeggen: doet u maar, en al de rest, de geluidsnormen bijvoorbeeld, op zijn beloop laten.

Ik kijk uit naar het federale voorstel. De Vlaamse Regering zal daarover overleg plegen op basis van haar drie uitgangspunten. Onze beslissing over het verminderen van het aantal nachtvluchten blijft gelden.

Mijnheer Glorieux, u vraagt naar de uitvoering van START. Uw basishouding is dat u alles inzake logistiek negatief probeert te vertalen. Binnenkort houden we in de commissie een debat over duurzame, slimme logistiek. Ik ga ervan uit dat u zich goed zult voorbereiden, zodat u duidelijk weet waarover logistiek vandaag en zeker ook in de toekomst gaat.

De noordelijke ontsluiting van Zaventem is essentieel, maar ik kan u verzekeren dat we heel START zullen uitvoeren. We zullen ons niet beperken tot een aantal heel belangrijke projecten uit START. Ik ben graag bereid om eens een volledige stand van zaken te geven van de uitvoering van START. Ook over de andere facetten, waarvan u onterecht zegt dat ze niet worden uitgevoerd of volledig van tafel worden geveegd, kan ik dan duiding geven en indien nodig kunnen we dan ook van gedachten wisselen.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, ik wil in de eerste plaats de heer Van Rompuy geruststellen, want ik heb geen enkele schroom om dit thema aan te kaarten. Integendeel, als er één partij is die in heel dit dossier altijd een rechtlijnig standpunt heeft ingenomen, dan is het mijn partij. We hebben altijd gezegd dat we van Zaventem een luchthaven zonder nachtvluchten moesten maken.

Ondertussen twee legislaturen geleden, heeft een federale regering jammer genoeg beslist om de gedeeltelijke

stille nacht toch niet in te voeren, maar ze heeft in de plaats daarvan, op aangeven van toenmalig premier Verhofstadt, die de mosterd in Schiphol heeft gehaald, de concentratie ingevoerd. Dat is een zeer betreurenswaardig feit uit een ver verleden.

Mijnheer Van Rompuy, als nu blijkt dat een nieuwe federale regering, na negen maanden, er zelfs niet in slaagt om één letter van dit zo belangrijke dossier in het regeerakkoord te zetten, dan verbloemt u het eigen onvermogen van uw partij door foutief naar het verleden te verwijzen.

Mijnheer de minister-president, u zegt voor een evenwichtige verdeling van de hinder te zijn. Dat is een correct standpunt, maar u moet er rekening mee houden dat het evenwichtig verdelen van een steeds toenemende hinder op den duur voor iedereen een concentratie-effect tot gevolg heeft. Het blijft noodzakelijk om heel sterk af te dingen op het aantal vluchten. DHL stelt dat het na de reorganisatie nog ongeveer tien opstijgende vluchten per nacht heeft, maar dat het een deel daarvan toch voor 4 uur in de lucht moet sturen. Als ik merk welk soort flexibiliteit DHL eist van zijn werknemers, dan kunnen wij gerust aan DHL vragen om de drie of vier vluchten die per se tussen halfvier en vier uur moeten gebeuren, een half uurtje op te schuiven. Dit is zeker niet overdreven. Als we een herstel van het draagvlak willen creëren, moeten we minstens dit aan DHL voorleggen.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij elke tussenkomst over de luchthaven word ik triest en boos, maar ook hoopvol. Ik word hoopvol omdat wij op 18 maart 1999 unaniem een resolutie goedgekeurd hebben over de toekomstperspectieven van de luchthaven van Zaventem. Ik herinner mij levendig de discussies die we toen gevoerd hebben over economie en ecologie, en over de benadering van de milieueconomische en milieuhygiënische aspecten. Alle partijen hebben zich toen achter die resolutie geschaard, die overigens van mijn hand was. Nadien, bij de startoperatie, heeft men zich daar enigszins op gebaseerd.

Mijnheer de minister-president, ik raad u aan om niet te veel in te gaan op alle boze en andere reacties die geuit worden. We zien bijvoorbeeld de heer Glorieux steigeren als er te veel vluchten zijn of als het over milieuaspecten gaat, maar ook als DHL dreigt te vertrekken en er gestaakt wordt tegen het verdwijnen van DHL. Men moet met andere woorden de gulden middenweg zoeken, en dat is in dit geval de resolutie die ik u zo dadelijk zal overhandigen. Ik neem mij voor om ze vandaag nog aan elk parlementslid toe te zenden.

Het gaat inderdaad om een ver verleden. Mevrouw Durant en mijnheer Verhofstadt, maar ook mijnheer

Dehaene en mijnheer Di Rupo, die allen minister van Verkeerswezen geweest zijn, hebben geprobeerd om vooruitgang te boeken. Men is echter te vaak ter plekke blijven trappelen.

Na het drama in New York, de financiële crisis en het pijnlijke verdwijnen van Sabena, is het passagiersaantal in Zaventem gedaald tot 14 miljoen. Vandaag zitten we opnieuw boven de 20 miljoen. Daarmee is de luchthaven van Zaventem de op één na grootste groeipool in België. We mogen dat niet uit het oog verliezen. In de resolutie die wij in 1999 unaniem hebben goedgekeurd, worden al die elementen opgenomen en erkend.

Mijnheer de minister-president, ik zal u dit document zo meteen overhandigen. Ik hoop dat het u vooruit kan helpen, want ik ben al die discussies, waarin men voortdurend warm en koud blaast, beu. Het is nu genoeg geweest.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, ik wil twee aspecten toevoegen aan dit debat. Ik zou graag eens weten wat de effectieve bijdrage is van de nachtarbeid en alles wat daarmee te maken heeft, aan de tewerkstelling in Zaventem. Ik begrijp dat de heer Vermeiren stelt dat de luchthaven een belangrijke groeipool is, maar ik zou toch graag de cijfers van de bijdrage van de nachtarbeid eens zien.

Alle medici zijn het er bovendien over eens dat de nachten bedoeld zijn om te rusten. Ik zou graag hebben dat u alle gezondheidsaspecten die te maken hebben met de nachtvluchten ook mee in rekening brengt. Ook dat is mijns inziens een heel belangrijk aspect, maar ik hoor daar in dit dossier heel weinig over.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Collega's, het is belangrijk om de zaken uit het verleden correct te plaatsen. Men doet soms alsof er voor 1999 geen problemen waren met de luchthaven. Er waren toen wel degelijk al jaren problemen met nachtvluchten.

Ook aan ondernemingen en aan de luchthaven zelf moet het kader worden meegedeeld waarbinnen zij moeten werken. Dat betekent niet dat de activiteiten moeten verdwijnen. Wij weten dat ze zullen tegenspartelen en misschien zelfs tot chantage zullen overgaan, zoals bij DHL soms het geval was.

Er zijn slechts een paar fundamentele oplossingen. Een daarvan is de stille nacht zo ruim mogelijk te interpreteren. Daarbij moeten grenzen worden gesteld aan het lawaai en aan het aantal. Dan is er natuurlijk de discussie over spreiding of concentratie. Elke optie heeft echter haar beperkingen en nadelen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik ben het eens met de heer Van Rompuy wanneer hij zegt dat sommige partijen wat meer bescheidenheid aan de dag zouden mogen leggen.

Mijnheer Tavernier, het is inderdaad zo dat er ook voor 1999 al problemen waren. Er was echter wel een, zij het broos, maatschappelijk draagvlak. Door ons te concentreren op de noordrand is dat draagvlak weggeslagen. Het zal bijzonder moeilijk zijn om dat nu te herstellen.

Mijnheer de minister-president, we hebben daar vorige week in het federale parlement informatieve vragen over gesteld. Het verbaast me dan ook dat u nog altijd niet geconsulteerd bent terwijl een aantal aspecten van de luchthaven een Vlaamse bevoegdheid zijn. De vicepremier en de minister van Mobiliteit hebben zowel in Kamer als Senaat verklaard dat u wordt uitgenodigd om een samenwerkingsakkoord met het Brusselse gewest te sluiten over de geluidsnormen. Na alle debatten en vragen die we hier al hebben gehad, weten we dat dit het sleutelement is in dit dossier. Wat moet ik me echter bij voorstellen bij een samenwerkingsakkoord met het Brusselse gewest over de geluidsnormen? Die normen zijn er of ze zijn er niet. Ik zie niet in hoe binnen de krijtlijnen die de Vlaamse Regering altijd heeft gehandhaafd en waar we ons altijd akkoord mee hebben verklaard, een samenwerkingsakkoord kan worden gesloten over de normen die nu in Vlaanderen en in Brussel worden gehanteerd. We weten dat de Brusselse normen onwerkbaar zijn om tot welke oplossing dan ook te komen. Misschien moet daar in het kader van de herfinanciering van het Brusselse gewest de nadruk op gelegd worden.

Mijnheer de minister, waarom bent u niet geconsulteerd? Acht u een eventueel samenwerkingsakkoord nog mogelijk?

Minister-president Kris Peeters: Ik dank alle sprekers voor het bezorgen van wat oudere documenten. Het is altijd interessant om documenten van 1999 te lezen. We kunnen daar mogelijks iets uit leren.

De Vlaamse Regering is niet geconsulteerd en zal haar positie pas bepalen wanneer dat voorstel is voorgelegd.

Mijnheer Van Hauthem, ik heb tijdens de afgelopen vier jaar veel overleg gepleegd, onder andere in het Overlegcomité. Een van de elementen uit het voorstel van minister Leterme is de oprichting van een instituut voor de geluidsnormen. Brussel heeft zich daar altijd tegen verzet. Wij zijn bereid om eenduidige geluidsnormen af te spreken. Ik heb vastgesteld dat Brussel positief heeft gereageerd. Ik zal echter niet reageren, noch positief noch negatief, op een voorstel dat nog niet is gefinaliseerd.

Ik weet hoe delicaat dit dossier is. Men is er al jaren mee bezig. Het is belangrijk om elk voorstel te bekijken en te toetsen aan de verschillende uitgangspunten die we hebben geformuleerd. De Vlaamse Regering zal een uitspraak doen op het moment dat ze alle facetten heeft bekeken. Vermoedelijk zal op dat moment wel een vraag worden gesteld in het Vlaams Parlement.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Een oplossing zal pas efficiënt zijn als er een ommekeer in de huidige manier van denken tot stand komt. Dat wil zeggen dat er een wezenlijke reductie van het aantal vluchtbewegingen – en zeker 's nachts – op de luchthaven van Zaventem moet worden gerealiseerd.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister-president, ik sluit me aan bij de woorden van de wijze burgemeester van Zaventem en bij wat u hebt gezegd. Ook u bent een wijs man. Er moet een stabiel kader voor de luchthavenregio gecreëerd worden. De onzekerheid in verband met de milieuaspecten sleept nu al acht à negen jaar aan. De actiegroepen voor de noordrand en de oostrand laten er zich al zo lang mee in. Als lokale mandatarissen worden we voortdurend door de actiescomités bevraagd. Telkens de federale overheid het probleem van het banen- en routegebruik, het aantal nachtvluchten bespreekt, telefoneren de gewone burgers ons in paniek. Ze willen weten wat er zal gebeuren. Er is veel onzekerheid.

De bedrijven weten ook niet waar ze aan toe zijn. Dat is een probleem als ze willen investeren. Dat geldt niet alleen voor DHL. De hele expansie van de luchthaven hangt daaraan vast. We moeten onze verantwoordelijkheid opnemen en tijdens de volgende jaren, in overleg met de actiegroepen, de economische groepen en de gewesten, een stabiel juridisch kader creëren. De mensen wensen een evenwicht, maar ook duidelijkheid over de leefomgeving.

Zelfs mensen die al jarenlang in een gemeente wonen, klagen over lawaai. Ze weten niet wat er morgen en overmorgen zal gebeuren. Er heerst nog altijd onzekerheid in de regio. Mijnheer Glorieux, mijnheer Tavernier, dat heeft voor een deel te maken met het paarse wanbeleid van acht à negen jaar geleden. Gedane zaken nemen echter geen keer. Maar u moet ons dan geen lessen geven over wat er nu gebeurt.

Ik heb nog een allerlaatste, persoonlijke, bedenking. Als de beslissingen over de geluidsnormen niet opnieuw door de federale overheid worden genomen, zal er nooit een oplossing worden gevonden. Het spel tussen de Brussel en Vlaanderen zal dan systematisch aanleiding geven tot discussies. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Ik ben inderdaad voor een herfederalisering van de geluidsnormen. Soms moet rekening worden gehouden met

het beleid. De Heilige Geest leidt de kerk, maar de ervaring leidt de wereld. We moeten zorgen voor een stabiel kader. Zonder federale geluidsnormen is een duurzame oplossing voor Zaventem niet meer mogelijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een eventueel alternatief tracé voor de IJzeren Rijn

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, vorige hebben we onder uw leiding een bezoek aan Den Haag gebracht. Die middag heeft minister Eurlings door middel van een brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer een aantal verklaringen over de IJzeren Rijn afgelegd. Aangezien we zo over alle informatie over de stand van zaken aan Nederlandse zijde konden beschikken, is dit in mijn ogen een heel handig systeem.

Ik citeer even deze brief: “Met genoeg kan ik u melden dat Duitsland er onlangs mee heeft ingestemd dat we, naast het historisch tracé, in Duitsland ook de zogenaamde N280/A52-variant in de maatschappelijke kosten-batenanalyse voor de reactivering van de IJzeren Rijn meenemen.” Hier is uiteraard een heel debat aan voorafgegaan. Aan Duitse zijde moet het onderscheid tussen de federale overheid en de deelstaten worden gemaakt. Blijkbaar houdt het deelstaatarlement van Noord-Rijnland-Westfalen de A52-variant als alternatief voor ogen. Dit alternatief houdt verband met het natuurgebied langs de Meinweg. De Nederlandse overheid blijkt evenwel een vragende partij te zijn. De Betuwelijn is immers een concurrentiële lijn die een verbinding met de haven van Rotterdam inhoudt. Die lijn zal op Duits grondgebied verder worden afgewerkt. De Duitse overheid voorziet niet verder in middelen om de IJzeren Rijn langs de A52 af te werken. Dat heeft veel met de verhoudingen tussen de deelstaten en de federale overheid te maken.

Minister Vervotte is in Nederland geweest en heeft een onderhoud over dit onderwerp gehad. De minister-president heeft onlangs een bezoek aan minister-president Balkenende gebracht. Ik weet niet of de IJzeren Rijn toen ter sprake is gekomen. Ik wil hier wel even citeren wat de minister-president tijdens de plenaire zitting van 16 mei 2007 hierover heeft verklaard: “Ik denk dat Nederland zich moet houden aan de uitspraak van het Internationaal Arbitragehof. Daaruit

blijkt duidelijk dat het gaat om het gemoderniseerde historisch tracé” en “Ik zal het op de agenda zetten van het eerste overlegcomité. Er zal wat mij betreft een herbevestiging moeten komen van het federale standpunt, dat positief is ten opzichte van de IJzeren Rijn. Ik hoop dat de nieuwe federale regering na de verkiezingen heel duidelijk is in deze zaak en dat er uiteindelijk en zo snel mogelijk stappen vooruit worden gezet, op basis van de studies die dan grotendeels of helemaal klaar zullen zijn.”

Mijnheer de minister-president, was u op de hoogte van de stappen die minister Vervotte in Nederland heeft gezet? Wat denkt de Vlaamse Regering over de IJzeren Rijn en over de studies die in dit verband worden verricht? Bent u geraadpleegd over of op de hoogte gebracht van het standpunt van minister Eurlings?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik heb minister-president Balkenende bezocht. Tijdens dat gesprek zijn heel wat zaken, met inbegrip van de problematiek van de IJzeren Rijn, het historisch tracé en de alternatieve route langs de A52, aan bod gekomen. Ik heb uitdrukkelijk onderstreept dat het Internationaal Arbitragehof zich duidelijk over het historisch tracé heeft uitgesproken. Het is mogelijk varianten te onderzoeken. We willen in elk geval vooruitgang boeken.

Zoals de heer Peumans heeft verklaard, zijn er drie betrokken partijen, met name Duitsland, Nederland en België. De Vlaamse betrokkenheid betreft onder meer een aantal studies en opvolgingsvergaderingen op ambtelijk niveau. Het gaat hier om drie belangrijke studies. De vervoersprognose is op 8 juni 2007 opgeleverd. De kosten-batenanalyse zal tegen het einde van komende zomer worden afgewerkt. De spoortechnische studie zal eind september 2008 klaar zijn. Dat betekent dat een studie klaar is en twee studies nog lopen. Alle studies zullen echter nog in de loop van dit jaar worden gefinaliseerd.

We worden informeel op de hoogte gebracht en gehouden, ook van het bezoek van minister Vervotte aan haar Nederlandse collega.

Het is heel belangrijk dat de uitspraak van het Internationaal Arbitragehof wordt uitgevoerd. Bepaalde varianten, zeker die van de A52, zijn interessante elementen, waarover ook in Nederland en Duitsland wordt nagedacht. We kunnen die meenemen. Het is heel belangrijk dat we ook in dit dossier stappen vooruit zetten. We moeten op het juiste moment in alle duidelijkheid, met de kosten-batenanalyse en de spoortechnische studie in de hand, posities innemen. In de kosten-batenanalyse is de variant van de N280-A52 expliciet opgenomen. Laat ons afwachten wat de verdere voortgang is en welke elementen er door de studie worden aangebracht.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. De enigen die nog belang hebben bij het concept van de IJzeren Rijn, zijn wij. Voor ons is dit vrij fundamenteel. De Nederlanders en Duitsers zullen binnenkort in het comité van onafhankelijke deskundigen wel een voorstel doen, maar de vraag is wat de kostprijs zal zijn. Zullen de spoorwegen bereid zijn om dat te betalen? Volgens mij is dit in geen enkel meerjarenprogramma opgenomen. Ik vrees dat we te sterk afhankelijk zijn van de goodwill van Nederland en Duitsland om die IJzeren Rijn van de grond te krijgen. De vraag is wat we als pasmunt kunnen gebruiken om de Nederlanders en Duitsers te overtuigen van het belang ervan.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, ik wil een andere benadering van het hoogst waarschijnlijk niet uitvoeren van de IJzeren Rijn poneren. Nederland ligt dwars en ook Duitsland uit bepaalde reserves. Voor deze stelling moeten we echter teruggaan naar 2001. Toen hebben de toenmalige ministers Stevaert en Dewael de NMBS aan Wallonië verkocht. Ik heb dit deze morgen al in de commissie voor Openbare Werken gezegd naar aanleiding van de nieuwe vervoersplannen van De Lijn. Vlaanderen betaalt via de 60/40-verdeelsleutel mee aan de Waalse projecten en de Waalse socialisten besturen al sinds jaar en dag met vaste hand de NMBS. Dat weten we. Dit heeft zijn repercussies op alles wat Vlaanderen met zijn spoorwegennet wil doen. Denken we maar aan de aanvallend starre houding van de NMBS om de sneltrams over haar sporen te laten rijden. Hetzelfde geldt voor de IJzeren Rijn. De Walen willen er niet van weten, en ik citeer uit Trends van 11 mei 2007: “De Waalse regering kant zich in een advies aan de Nederlandse provincie Limburg vierkant tegen de heropening van de IJzeren Rijn.” Dat schreef Het Belang van Limburg enkele dagen eerder ook al. Ik lees verder: “Investeren in de historische treinverbinding tussen Antwerpen en het Ruhrgebied is volgens de Waalse regering weggegooid geld. De regering-Di Rupo vreest dat de IJzeren Rijn trafiek zal afsnoepen van de Montzenlijn.”

Intussen blijken de Walen ook in Duitsland gelobbyd te hebben. Als we ervan uitgaan dat de IJzeren Rijn er niet komt, is er in de reactivering van lijn 20 van Hasselt naar Maastricht wel een alternatief terug te vinden. Dat is een alternatief dat niet veel geld moet kosten. Hiermee wordt ook automatisch de haven van Antwerpen ontsloten naar de Euregio en vooral naar het Ruhrgebied, wat belangrijk is voor Antwerpen en Limburg. Ook hier blijft Wallonië dwarsliggen omdat de lijn 20 in concurrentie komt met de befaamde Montzenlijn. Wallonië zal dus blijven dwarsliggen voor alles wat op Vlaams niveau gebeurt op het vlak van de spoorweginfrastructuur. Daarom pleiten we ervoor en durven we

zelfs eisen dat de NMBS wordt gesplitst zodat Vlaanderen over zijn eigen middelen kan beschikken en de nodige investeringen kan doen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik was enige tijd geleden in Düsseldorf te gast bij de regering van Noord-Rijnland-Westfalen.

Ook daar beweegt het. Ik denk dat het ogenblik is gekomen om op beleidsniveau te overleggen met Rheinland-Westfalen en Nederland om na te gaan of er een consensus in zit. U weet dat in het regeerakkoord van de nieuwe federale regering een hoofdstuk over duurzame mobiliteit is opgenomen. In samenwerking met de gewesten wil de federale regering een aantal initiatieven inzake personenvervoer, maar ook goederenvervoer nemen. Het lijkt me dus het geschikte moment om tussen de drie rechtstreeks betrokken partners te overleggen om nadien dan het dossier op de tafel van de federale regering te leggen. De federale regering moet in de beheersovereenkomst met de NMBS op dat vlak eindelijk klare wijn schenken.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil er nogmaals aan herinneren dat er een uitspraak van de rechtbank is. Ik heb geen enkele aanwijzing dat de minister-president van Nederland die uitspraak naast zich neer zal leggen en zal zeggen dat we de IJzeren Rijn mogen vergeten.

Verder lijkt het me erg belangrijk dat de studies waarover we hebben afgesproken dat we hun conclusies zullen uitvoeren, zo snel mogelijk worden afgerond. In die studies worden een aantal alternatieven opgesomd. Op basis van die studies moeten we nagaan wat de beste oplossingen zijn.

Mijnheer Sauwens, op federaal niveau heeft minister Vervotte de stap gezet. Binnenkort zullen we weten wie op federaal niveau voor dit dossier bevoegd wordt. In elk geval zullen we overleggen met Nederland en Rheinland-Westfalen. Het is belangrijk dat we dat debat met facts and figures voeren. Het is niet eenvoudig, want er zijn flankerende maatregelen nodig. Een tijdje geleden, toen ik nog minister van Openbare Werken was, heb ik de burgemeesters van een aantal Limburgse gemeenten op bezoek gehad om daarover te spreken. Dat alles zal geld kosten, en we moeten dat in rekening brengen.

Voor ons is de IJzeren Rijn essentieel. We moeten de juiste keuze maken voor het tracé en daar met de nodige daadkracht en consensus tussen de verschillende beleidsniveaus aan werken.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. We moeten de kosten-

batenanalyse van de mogelijke tracés afwachten. In de laatste brief van minister Eurlings aan de Tweede Kamer staat dat het tracé zowel voor België als Nederland het bestuderen waard is omdat dit voor beide landen voordelen kan opleveren, zowel financieel als qua toekomstige mogelijkheden. Of het nu het historische tracé wordt dan wel de A52, is eigenlijk niet relevant. Wat wél relevant is, is dat er een goede ontsluiting van de haven van Antwerpen komt. Dat is het einddoel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Laurence Libert tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de democratisering van het hoger onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de commissie voor Onderwijs hebben we het vaak over de nood aan democratisering van het hoger onderwijs. Vaak wordt er zelfs gesproken van een nood aan een tweede democratiseringsgolf.

De Vlaamse overheid heeft al veel gedaan om de democratisering van het hoger onderwijs mogelijk te maken. Twee weken geleden keurden we hier het decreet over de financiering van het hoger onderwijs goed dat het hoger onderwijs meer middelen verschaft. Een democratisch hoger onderwijs is een hoeksteen van een democratische samenleving. Ons onderwijs is een van de beste ter wereld, en we mogen er terecht fier op zijn. De participatie aan het hoger onderwijs is hét middel om opwaartse sociale mobiliteit en zelfredzaamheid te bevorderen.

Hoewel we terecht fier zijn over ons onderwijs, blijven er toch nog pijnpunten bestaan. De heer Groenez, econoom van de KUL, maakte dat gisteren nog in De Standaard duidelijk. De participatie aan het hoger onderwijs is sinds de jaren zestig ondubbelzinnig toegenomen. De participatie van kinderen van hogere én lagere beroeps categorieën is sindsdien toegenomen. Toch hebben arbeiderskinderen en kinderen van goed opgeleide ouders nog steeds niet dezelfde kansen.

Arbeiderskinderen studeren intussen wel vaker af aan hogescholen en universiteiten, maar voor kinderen van zelfstandigen en ondernemers is de situatie minstens even goed verbeterd. Zij behalen vaker een tweede diploma of een master na master. Er is dus nog wel sprake van ongelijke kansen in het onderwijs tussen

arbeidskinderen en kinderen van goed opgeleide ouders. Als we spreken van echte democratisering, zou er geen verschil mogen zijn tussen bevolkingsgroepen. Het blijkt dat er nog steeds een verschil is.

Kinderen van arbeiders kiezen in het onderwijs ook vaker voor technisch secundair onderwijs en beroepssecundair onderwijs. We weten allemaal dat het bso niet voorbereidt op hoger onderwijs. Toch blijkt dat kinderen, na het volgen van een zevende jaar bso, zich inschrijven voor een professionele bacheloropleiding. Het resultaat blijft wel vaak uit.

Een oplossing die de heer Groenez voorstelt is het opheffen van het strikte onderscheid tussen algemeen secundair onderwijs, tso en bso. Hierdoor zou ook de ongelijke spreiding van sociale groepen in de verschillende onderwijsvormen kunnen worden weggewerkt.

Mijnheer de minister, hoe plant u een 'echte' democratisering in het hoger onderwijs? Ziet u heil in de plannen van de heer Groenez om af te stappen van de strikte scheiding in het onderwijs? Kan het zijn dat leerlingen die kiezen voor bso onvoldoende op de hoogte zijn van de verdere studeermogelijkheden in het hoger onderwijs?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, wat mevrouw Libert zegt is juist en belangrijk. Het is niet voor niks dat ik oproep om een echte tienkamp aan te gaan voor gelijke kansen in het onderwijs en een tweede golf van democratisering in het hoger onderwijs maakt daar deel van uit.

Er zijn inderdaad heel wat gegevens die aantonen dat we niet zo ver zijn geraakt dat ons hoger onderwijs democratisch is geworden. Er is bijvoorbeeld recent een rapport gemaakt door de regeringscommissarissen in de hogescholen. Ze zeggen dat er veel studenten uit het technisch en beroepsonderwijs binnenstromen in de professionele bachelors, namelijk 64 procent. 54 procent komt uit het tso, 9 procent uit het bso. Maar als je naar de slaagkansen kijkt, dan doen die mensen – en vooral die uit het bso – het niet goed. We moeten daar werk van maken.

Mijn oproep voor een tweede democratisering golf in het hoger onderwijs kan niet worden samengevat in een simplistische slogan 'alleman naar de universiteit of de hogeschool'. Dat is niet de oproep. Er zijn jonge mensen die het talent en de motivatie hebben om iets anders te doen dan een universitaire of hogere opleiding te volgen.

Een van de grotere problemen is trouwens dat de kloof tussen het secundair onderwijs en het behalen van een professionele bachelor wel erg groot is. Er moet op de onderwijsladder een sport worden toegevoegd tussen het niveau secundair onderwijs en het niveau professionele

bachelors zodat jonge mensen, die misschien liever eerst die tussenstap zetten, een sport vinden om vast te grijpen. Als ze te hoog grijpen, vallen ze immers naar beneden. Dat is wat je ziet bij de overgang van bso naar hogescholen.

Een van de heel positieve vaststellingen is dat 48 procent van de jonge mensen die uit het bso komen, wel slaagt in de professionele bachelor in de gezondheidszorg. Dat komt omdat ze de vierde graad gedaan hebben, dus twee extra jaren na zes jaren secundair onderwijs. Dat is een goede voorbereiding en diegenen die deze tussenstap genomen hebben, slagen wel in de hogeschool. Dat is precies wat ik wil met het nieuwe onderwijsniveau dat ik wil uitbouwen, een hoger beroepsonderwijs. De vierde graad verpleegkunde is een prachtig voorbeeld van hoger beroepsonderwijs waarbij je goed geschoolde mensen krijgt. Voor sommigen is het een eindstation, voor anderen is het een heel goede tussenstap op de ladder naar hoger onderwijs.

Als de afstand tussen de sporten op de ladder te groot wordt, vallen mensen naar beneden. Ik denk dat we moeten inzetten op een betere studiekeuze. We moeten inderdaad nadenken over de structuur van het secundair onderwijs. Ik zou wel een beetje nuance willen brengen in het pleidooi dat gisteren nog in De Standaard stond en dat door veel van mijn goede vrienden wordt gehouden. Zij suggereren – en ik ga nu een woord gebruiken dat zij niet gebruiken – dat de mirakeloplossing erin bestaat dat we de eerste graad van het secundair onderwijs hervormen tot een eenheidsgraad, met voor iedereen hetzelfde, en de studiekeuze uitstellen tot 14 jaar. Veel van mijn vrienden pleiten daarvoor. Ik denk dat we de eerste graad breder moeten maken en ervoor moeten zorgen dat de leerkrachten in de eerste graad de talenten van de kinderen goed kunnen zien en dat alle mogelijke talenten aan bod komen, maar een eenheidsworst maken van de eerste graad is niet noodzakelijk de goede oplossing.

Er zijn kinderen van 12 of 13 jaar waarvan we duidelijk de talenten kunnen zien en die zin en de motivatie hebben om vooruit te gaan in bepaalde richtingen. Die mogen we ook niet tegenhouden. We zullen, bij het nadenken over de toekomst van het secundair onderwijs, een genuanceerd verhaal vertellen over een bredere eerste graad, waarin grondig kan gewerkt worden rond alle mogelijke talenten van kinderen, maar niet noodzakelijk een eenheidsworst.

Dat pleidooi gaat al heel lang mee. Ik denk niet dat we dat onverkort moeten doorvoeren. Als u vraagt of we het onderscheid tussen aso en tso moeten opheffen, zeg ik nee. Ik denk niet dat we het moeten opheffen, ik denk dat we ervoor moeten zorgen dat jonge mensen goed kiezen, in structuren waar het onderscheid er niet uitziet zoals het er vandaag uitziet.

Ik denk dat er nog heel wat andere dingen in die tienkamp voor gelijke onderwijskansen meespelen, onder meer taal. Wat is de reden waarom jonge mensen mislukken in hogescholen of aan universiteiten? Dikwijls beheersen ze het soort van Nederlands niet dat men daar nodig heeft om een paper te schrijven of om iets te presenteren. Dat is een falen van het secundair onderwijs, natuurlijk. Daar moet op gewerkt worden. Vandaar mijn grote klemtoon op taal, op het Nederlands. Dat is een van de belangrijkste redenen waarom mensen mislukken.

Ik denk ook dat onze hogescholen en universiteiten bewust inspanningen moeten doen om jonge mensen te rekruteren uit reservoirs waar ze vandaag te weinig rekruteren. Ik denk ook dat ze creatieve oplossingen moeten vinden voor die jonge mensen die uit het beroepsonderwijs komen en toch die stap meteen willen wagen. Ik vind niet dat we per definitie moeten zeggen dat dat niet gaat, ook al zijn de slaagkansen klein. Ik denk dat er creatieve en goede oplossingen gezocht moeten worden. Dat is bijvoorbeeld mogelijk in het kader van het aanmoedigingsfonds dat ik voorstel, als een soort van extra schijf financiering bij het financieringsmodel voor het hoger onderwijs.

Mevrouw Libert, ik denk dat u een heel goede analyse maakt. Ik denk dat we enorm veel werk voor de boeg hebben. Ik hoed me voor simplismen en mirakeloplossingen zijn er niet. Ik denk dat we een batterij maatregelen nodig hebben en genuanceerd moeten nadenken over de wenselijke structuur van het secundair onderwijs. Ik denk wel dat er hervorming nodig is.

Tegen het einde van deze regeerperiode wil ik met een soort van blauwdruk komen, zodat een nieuwe regering al iets heeft om over na te denken en van te vertrekken. Ik wil daar natuurlijk ook met u en de collega's van de commissie voor Onderwijs heel graag over discussiëren.

Een heel belangrijk punt vind ik de invoering van het nieuwe onderwijsniveau hoger beroepsonderwijs, tussen secundair en hogeschool. Ik denk dat Vlaanderen dat heel hard nodig heeft.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben het volledig eens met uw stelling dat democratisering niet betekent dat we elke leerling naar het hoger onderwijs moeten sturen.

Democratisering betekent vooral culturele, economische en sociale barrières wegwerken voor degenen die het aankunnen, zodat ze zeker kunnen starten en hopelijk ook succesvol beëindigen. Dat betekent dat competenties van jongeren zo optimaal mogelijk moeten worden ingezet. Voor sommigen is dat dan verder studeren en voor anderen is het een concreet vak aanleren.

Wij staan volledig achter het hoger beroepsonderwijs, wat u naar voren schuift. De reden waarom zoveel jon-

geren hogere studies willen aanvatten na een zevende jaar beroepsonderwijs, is dat ze vandaag geen werk vinden. Terwijl vroeger een beroepsopleiding sowieso naar een job leidde, is dat vandaag absoluut niet meer het geval. Er is een vacuüm tussen opleiding en arbeidsmarkt waardoor jongeren vaak werkloos blijven. Ze zien dat bij jongeren die voor hen zijn afgestudeerd. Daarom kiezen ze ervoor verder te studeren omdat ze vrezend geen job te vinden. Die oplossing is voor hen helaas niet altijd succesvol.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mijnheer de minister, u brengt zeer mooie zaken naar voren waar eventueel wel iets mee te bereiken valt.

We hebben echter al regelmatig in twijfel getrokken dat democratisering doorgang kan vinden. In het hoger onderwijs kan men ook rekenen. Om hoger onderwijs te volgen, moet je centen op tafel kunnen leggen. Het stond ook in de krant dat de kosten steeds maar stijgen. De studiebeurzen zijn al jaren niet meer geïndexeerd, en ook de loonbarema's niet. Steeds minder gezinnen kunnen gebruik maken van een studiebeurs. Op lange termijn denken is goed, maar u moet de kar niet voor het paard spannen. U moet ervoor zorgen dat hoger onderwijs financieel draaglijk is voor iedereen en dat mensen met weinig financiële middelen ook de mogelijkheid hebben om hoger onderwijs te volgen.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik ben er enorm van onder de indruk. Als we spreken over een tweede golf van democratisering, betekent dat dat die nodig is.

Met betrekking tot wat mevrouw Libert aanhaalt over 'het wegwerken van de verschotting' ben ik het ermee eens dat je de sociale muren tussen aso, bso, tso en kso moet wegwerken, maar de eigenheid van elke richting is toch wel belangrijk.

De minister heeft gezegd dat niet iedereen moet worden geleid naar hoger en universitair onderwijs. Daar steun ik hem volkomen in. Er zijn echter ook laatbloeiers en die zijn gebaat met schakelprogramma's, wat de minister ook aankondigt met het beleid inzake hoger beroepsonderwijs dat hij zal uitwerken. Dat is het zalmprincipe dat steeds meer ingang vindt. We merken dat in de huidige bama-structuur: jonge mensen beginnen laag en geraken steeds een trapje hoger door die schakelprogramma's en de flexibilisering van het hoger onderwijs. Daar moeten we op focussen om de kloof in het leerplichtonderwijs te dichten.

Ik ben de minister heel dankbaar dat hij zegt dat we het accent heel erg op taal moeten leggen. Jongeren

moeten de taal die men in het hoger en het universitair onderwijs hanteert, op een goede en gedegen manier onder de knie krijgen tijdens het leerplichtonderwijs.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil enige nuance aanbrenge. De finaliteit van het beroepsonderwijs is niet het hoger en universitair onderwijs, toch niet in de meeste gevallen. We moeten opletten wat we doen. Zien we het hoger beroepsonderwijs op zich als finaliteit of als schakel? Het probleem zit in de oriëntatie in het begin van het secundair onderwijs. Daar volg ik de minister maar gedeeltelijk. We moeten in de eerste graad niet gaan naar een eenheidsworst. Na alles wat daarover in de laatste twintig tot dertig jaar is geschreven, moeten we erover waken dat we de echte studiekeuze die in het secundair onderwijs ligt, uitstellen, want ze heeft al dan niet gevolgen voor het hoger onderwijs. We moeten dus naar een grotere eenheid gaan.

Dat moet daarom geen eenheidsworst zijn, maar er moet een grotere eenheid zijn in die eerste graad.

Ten slotte wordt de kostprijs niet vermeld in de geciteerde artikels. Toch mag de kostprijs van studeren in het hoger onderwijs niet worden onderschat, als element van democratisering of niet-democratisering.

Minister Frank Vandenbroucke: Wat mevrouw Libert heeft gezegd over de reden van de keuze voor hoger onderwijs, verrast me een beetje. Ze stelt dat die reden het niet vinden van werk is. Jonge mensen die uit sterke technische of beroepsrichtingen komen, vinden immers zeer gemakkelijk werk. Mensen in sommige richtingen vinden inderdaad moeilijker werk, maar het zijn niet die jonge mensen die we terugvinden in de hogescholen, denk ik. Ik kan me echter vergissen. Ik moet daar eens over nadenken. Misschien manifesteert dat zich duidelijk in uw regio, mevrouw Libert. Ik zie dat niet meteen.

Ik ben het eigenlijk voor een groot deel eens met wat de heer Tavernier heeft gezegd. De bedoeling van het beroepssecundair onderwijs is niet het doorstromen naar hoger onderwijs. Daar bereidt het ook niet goed op voor. De slogan is dus niet: "Iedereen naar de universiteit". De slogan is: "Iedereen met succes hoger op de onderwijs-ladder". Er zitten vandaag inderdaad wellicht wel jonge mensen in het bso die jammer genoeg geen goede oriëntatie hebben gekregen en meer in hun mars hebben. Bijvoorbeeld met de tussenstap van het hoger beroeps-onderwijs kunnen zij wel slagen in het hoger onderwijs. Dat mogen we niet uitsluiten. Dat blijkt uit de verpleging. Dat is enorm. Bijna één op twee personen die uit het bso komen en toch hoger onderwijs proberen, slaagt, maar dankzij de vierde graad. Voor de rest hebt u echter helemaal gelijk, mijnheer Tavernier. Ik deel uw mening.

Wat de financiële aspecten betreft, hebben we niet voor niets een pad uitgetekend waarbij we 10 miljoen euro investeren in de sociale sector van de hogescholen, omdat die een achterstand had tegenover de sociale sector van de universiteiten. Goedkope restaurants en huisvesting zijn immers nodig. Daar investeren we ook in.

Wat de eerste graad betreft, wil ik pleiten voor nuance-ring. U hebt me goed gehoord. Ik ben ook blij dat u zegt niet voor een eenheidsworst te zijn. Ik gebruik inderdaad dat vrij lelijke woord om duidelijk te maken waar ik niet in geloof, namelijk alle jonge mensen tussen 12 en 14 net hetzelfde laten doen. Zo gaan we er ook ongelukkig maken. Dat moeten we ook niet doen. Er is dus meer nuance nodig. Bij de studiekeuze loopt echter duidelijk heel wat fout. Daar ben ik het mee eens.

Mevrouw Laurence Libert: Ik kijk uit naar de discussie die we zullen voeren over het beroepsonderwijs, het hbo en de gevolgen op de arbeidsmarkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de capaciteit van de Nederlandstalige scholen in Brussel en de vraag naar investering in nieuwbouw

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, in een interview met De Morgen van deze maandag was minister Vanhengel, VGC-collegelid verantwoordelijk voor Onderwijs, heel duidelijk. Hij stelde: "Nederlandstalige scholen in Brussel zitten al vol voor de inschrijvingen beginnen. In de vijfhoek zijn er geen plaatsen meer, in om het even welk net. Alle Nederlandstalige scholen zijn er fully booked." Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is natuurlijk een enorm succesverhaal. Ik heb er even de website van de VGC op nagekeken. In 1979-1980 waren er in het lager onderwijs 8900 leerlingen. Verleden schooljaar waren dat er meer dan 13.000. Bij de kleuters is die evolutie nog veel markanter. In 1979-1980 waren er 4300 kleuters, verleden schooljaar meer dan 11.000. Eén kind op vijf dat vandaag in de kleuterklas zit in Brussel, volgt onderwijs in een Nederlandstalige school.

De problemen qua capaciteit lijken inderdaad het grootst in het kleuteronderwijs. Mijnheer de minister, in het antwoord dat u me enkele weken geleden op een schriftelijke vraag gaf, zei u terecht het volgende: "De grootste problemen qua inschrijving stelden zich voor de

kinderen die in september 2007 wensten te starten in de eerste, tweede of derde kleuterklas. Omdat ouders zich richtten op basisscholen in de buurt dan wel op enkele bekende scholen, waren er vroeger ook al wegeringen, maar die konden in het verleden grotendeels worden opgevangen door andere scholen binnen het gewest.

Dit blijkt de laatste schooljaren steeds moeilijker te verlopen. Vooral het kleuteronderwijs stelt ernstige problemen, wat zich uit in het stagneren van de leerlingenaangroei dit schooljaar.” Enkele decennia geleden bestond de vrees dat de Nederlandstalige scholen in Brussel zouden leeglopen. Die tendens is volledig gekeerd.

Hoe gaan we om met het capaciteitsprobleem? Minister Vanhengel pleit in het interview in De Morgen voor de bouw van nieuwe scholen in Brussel. Hij stelt voor dat Vlaanderen de komende tien jaar 50 miljoen euro zou investeren. Hij weet dat daartegen in sommige kringen in Vlaanderen weerstand bestaat. Ik citeer uit het interview: “Waar is de generositeit en de verdraagzaamheid waar men zich zo op beroept? In Vlaanderen, in het Vlaams Parlement en in de Vlaamse Regering heeft zich een verschrikkelijke bekrompenheid geïnstalleerd, een absolute kortzichtigheid.”

Gaat u akkoord met de probleemstelling zoals minister Vanhengel ze formuleert? Wat denkt u van zijn vraag voor bijkomende middelen om nieuwe scholen te bouwen in Brussel? Hebt u eventueel andere oplossingen voor het capaciteitsprobleem?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Delva, ik zou me hier heel gemakkelijk kunnen vanaf maken, maar dat zou te eenvoudig zijn. Als minister Vanhengel zegt dat we 50 miljoen euro moeten investeren in nieuwe scholen in Brussel de volgende tien jaar, zou ik heel eenvoudig kunnen antwoorden dat we ongetwijfeld veel meer zullen investeren. Alleen dit jaar al hebben wij voor de bouw van scholen in het reguliere budget een machtiging van 421 miljoen euro. We lanceren een programma voor alternatieve financiering voor 1 miljard euro. Het zou wel eigenaardig zijn dat er in het Nederlandstalige onderwijs in Brussel de volgende tien jaar niet voor 50 miljoen euro gefinancierd en gesubsidieerd wordt.

Dat bedrag van minister Vanhengel zal dus ongetwijfeld ver overtroffen worden. Ik zou kunnen zeggen: “Dat is een uitstekend voorstel. Dat komt zeker in orde. Ik bied twee keer zo veel.” Maar dat ga ik niet doen, want ik denk dat hij iets anders voor ogen had, namelijk dat wij te weinig doen voor Brussel en een bijkomend programma moeten plannen.

Het is niet aan mij om te zeggen dat de Vlaamse Regering gierig is of genereus. Maar er zijn wel enkele feiten.

In Brussel zijn dankzij de maatregelen van de Vlaamse Regering en het geld van de Vlaamse belastingbetaler 320 extra voltijdse leerkrachten aan de slag. Zij zouden daar niet aan de slag zijn, als wij niet louter omwille van het feit dat de scholen in Brussel liggen, extra omkadering zouden voorzien.

Wij plannen een nieuw financieringssysteem voor de werkingsmiddelen van scholen. Ik heb er expliciet voor gepleit om het feit dat een kind uit een anderstalig gezin komt als een aparte indicator te nemen voor extra middelen. Het gevolg daarvan is dat de werkingsbudgetten van de Brusselse scholen naar raming met 30 percent zullen stijgen, waar het gemiddelde in Vlaanderen 15 percent zal zijn. Dat geeft voor de verzamelde werkingsbudgetten van de Nederlandstalige scholen in Brussel ongeveer 9 miljoen euro extra per jaar. Dat kan onder meer gebruikt worden om leninglasten van bouwprojecten te financieren.

Ik heb niet het gevoel dat dat krenterig van ons is. Men moet opletten met dat beeld, want de realiteit is anders. Wij doen extra's voor het Nederlandstalige onderwijs in Brussel en we doen die graag: 320 extra voltijds ambten voor die scholen, alleen omdat ze in Brussel liggen, en 30 percent stijging van de werkingsbudgetten. Zijn wij gierig? Natuurlijk niet. Bovenop dat fameuze bouwprogramma nog een bijzonder bouwprogramma voor Brussel opmaken, valt totaal buiten onze rol. Maar we gaan voor veel meer dan 50 miljoen euro bouwen in Brussel. Ik vind het een beetje een vreemd debat.

Ik heb met mijn goede collega, minister Vanhengel, een hele batterij van maatregelen uitgewerkt met als essentiële doelstelling de handhaving van het kwaliteitsvolle onderwijs in Brussel. De wachtrijen ontstaan natuurlijk aan die enkele scholen waar iedereen wil zijn. Daar is maar één kruid tegen gewassen. We moeten ervoor zorgen dat Vlaamse ouders ervan overtuigd raken en blijven dat elke Nederlandstalige school in Brussel uitstekend onderwijs aanbiedt en dat hun kinderen overall een goede opvoeding en goed onderwijs zullen krijgen. Ik ben ervan overtuigd dat dit vandaag het geval is en dat de leerkrachten zich daar ten volle voor inzetten. Dat vormt een constante uitdaging.

Ik ben helemaal niet tegen het bouwen van nieuwe scholen in Brussel. Ik zou wel gek zijn. Waarom zouden we anders dat bouwprogramma opgesteld hebben? Er komen nieuwe scholen, maar dat lost ons dilemma niet op. We zitten in een omgeving met overwegend anderstaligen en die blijven onze scholen opzoeken. Ze zijn welkom! Maar we moeten de Vlaamse ouders blijven overtuigen dat al die scholen goed zijn. Daarover gaat het.

De discussie over een apart bouwprogramma is een beetje naast de kwestie. Iets anders is dat we als een

van de vele maatregelen in de rondetafelconferentie afgesproken hebben dat we een onderzoek gaan doen naar de capaciteitsproblemen. Dat was gepland tegen juni. Ik heb begrepen van minister Vanhengel dat het pas tegen eind 2008 klaar zal zijn. Het moet de lokale autoriteiten en de VGC een beter zicht bieden op de prioriteiten.

De heer Paul Delva: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik ben ervan overtuigd dat Vlaanderen niet krengerig is voor wat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel betreft.

U pleit terecht voor de handhaving van de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Ik begrijp uw antwoord en ik steun u. Als we kwalitatief hoogstaand onderwijs aanbieden in Brussel, en dat doen we in haast alle scholen, heeft dat een gevolg op de vraag van de ouders. Ze willen allemaal hun kinderen inschrijven in Nederlandstalige scholen. We hebben een kwaliteitslabel in Brussel. We zijn daar trots op. Dat label is terecht maar creëert die grote vraag van de ouders. Als we de kwaliteit handhaven, of ambitieus zijn en nog willen verbeteren, dan gaat die vraag mee stijgen. Op zich is dat een goede zaak, maar dat lost het capaciteitsprobleem op lange termijn natuurlijk niet op, wel integendeel.

Ik zie twee luiken in het capaciteitsprobleem. Het is doodjammer dat de anderstaligen geen Nederlandstalig kleuteronderwijs kunnen volgen, de scholen zitten ongeveer allemaal vol. Het is een gemiste kans om Nederlands te leren. Ze interesseren zich nochtans voor onze cultuur. Het is een gemiste kans voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel. Hoe meer mensen Nederlandskundig zijn in Brussel, hoe beter het daar voor ons is. Voor de Nederlandstalige kinderen is het ook een probleem. De voorrangregelingen voor GOK-leerlingen en anderstaligen kunnen in Brussel nog sterker en effectiever worden gemaakt in de uitvoering.

We moeten het debat over het Nederlandstalig onderwijs eens heel fundamenteel voeren. Het reservoir aan kinderen die Nederlandstalig onderwijs zouden kunnen volgen in Brussel, is immens. Het gaat over tienduizenden kinderen. Momenteel zit één kleuter op vijf in onze Nederlandstalige scholen en dat wil zeggen dat vier op vijf kleuters niet in onze scholen zitten. Ze zullen niet allemaal overkomen, maar het potentieel aan kinderen is immens. Trekken we een grens? Als wij meer kwalitatief hoogstaand onderwijs aanbieden, zal de vraag toenemen. Als Brusselse Vlaming pleit ik er natuurlijk voor om iedereen te verwelkomen in onze scholen, dat spreekt voor zich, maar tot waar kan de Vlaamse Gemeenschap gaan inzake het onderwijs in Brussel? Volgens mij kunnen we daar heel ver in gaan, maar tot waar?

Zeven of acht gemeenten in Brussel, onder andere Elseine en Schaarbeek, voorzien vandaag nog altijd niet in

gemeentelijk Nederlandstalig onderwijs. Het gaat om gemeenten van 80.000 of 100.000 inwoners – van capaciteitsproblemen gesproken. Ook dit thema kan misschien eens aan bod komen, maar behoort natuurlijk niet tot de bevoegdheden van dit parlement.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, twee weken geleden heb ik al voorspeld dat de scholen al vol zouden zitten nog voor de inschrijvingsronde van mei. Die voorspelling is uitgekomen. U stelt dat het om een aantal populaire scholen gaat. Uit de persberichten en uit wat de heer Vanhengel beweert, blijkt dat niet het geval te zijn. Ook vroeger werd dit probleem altijd geminimaliseerd: het ging om enkele leerlingen en om populaire scholen. Nu zegt de heer Vanhengel openlijk dat er veel Nederlandstaligen geen plaats hebben, want alle scholen zitten vol, vooral in de vijfhoek.

Mijnheer de minister, u bent niet voor het verhogen van de scholencapaciteit. Het Vlaams Belang volgt u daarin om twee redenen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Van Linter, mag ik dit toch even corrigeren, ook al wilt u mij gelijk geven. Ik heb niet gezegd dat ik daar niet voor ben. Ik zeg alleen dat we geen Brussels bouwprogramma zullen toevoegen aan het bestaande, maar ook geen Mechels of Leuvens, en ook geen Vilvoords of Zichems.

Mevrouw Greet Van Linter: Tijdens de plenaire vergadering van 5 maart gebruikte u zelfs de term 'opblaasbare scholen'. Er is dus effectief een probleem, want een school krijgt men niet op twee dagen gebouwd en nu zijn er nog Nederlandstaligen die geen plaats hebben voor de inschrijvingsronde van mei.

Als u de capaciteit uitbreidt en nog scholen bouwt, dan is het voor onze fractie belangrijk om weten voor wie u die scholen bouwt. Het zullen opnieuw vooral anderstaligen en Franstaligen zijn die deze scholen zullen bevolken. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat Vlaanderen zijn energie en centen steekt in het oplossen van het deficit van het Franstalig onderwijs. U bent inderdaad absoluut niet gierig. U doet veel extra's en u levert veel inspanningen in Brussel, maar op één punt moet u volgens mijn fractie nog verder gaan: u moet in de eerste plaats absolute voorrang geven aan de Nederlandstaligen in het Nederlandstalige onderwijs in Brussel dat door Vlaanderen gefinancierd wordt. U gaat op dat vlak niet ver genoeg.

Ik stelde tijdens het vorige debat ook vast dat er over het probleem van de scholenbouw onenigheid bestaat binnen de Vlaamse Regering. CD&V pleit nu ook openlijk voor een absolute voorrang van Nederlands-

taligen bij inschrijving. Wij zeggen dit al jaren, maar we werden, ook door CD&V, weggehoond. Nu geeft CD&V ons gelijk en schaarde de partij zich achter ons standpunt. Voor ons is het duidelijk: de enige mogelijkheid is een volledige herziening van het GOK-beleid en vooral van het inschrijvingsluik voor Brussel.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter, u hebt het nu over een ander onderwerp dan dat van de vraag van de heer Delva aan de minister.

Ik stel voor dat degenen die zich aansluiten, zich houden aan het onderwerp van de vraag.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik stel aan de minister de vraag die ik veertien dagen geleden ook stelde: hoe zal hij het probleem in Brussel oplossen?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord over het onderwijs in Brussel in zijn totaliteit. Wat de specifieke probleemstelling van de heer Delva betreft, heb ik u twee weken geleden, met de nodige terughoudendheid, de vraag gesteld of het grote succes van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel niet kan wijzen op een te klein aanbod.

Ik ben het met u eens dat we niet moeten evolueren naar een apart Brussels fonds voor scholenbouw en dergelijke. Ik stel vast dat de heer Vanhengel wel die vraag stelt.

Wij beschouwen het onderwijs in Brussel als een open, dynamisch gegeven, waarbij de Nederlandstaligen aanbod moeten komen, maar ook de anderstaligen. We moeten van het onderwijs in Brussel een toekomstgericht totaalverhaal kunnen maken. Als blijkt dat anderen met plezier de stap naar het Nederlandstalige onderwijs zetten, moeten wij blijvend inspanningen doen.

Ik heb begrepen dat de heer Vanhengel ook een onderzoek vraagt naar de capaciteiten. We moeten dat zeker doen en daar te gepasten tijde op inspelen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, ik ga minister Vandenbroucke en de Vlaamse Regering niet opnieuw bedanken voor de 75 miljoen euro extra die er gekomen is voor de reguliere scholenbouw. De minister heeft echter wel opnieuw mijn nieuwsgierigheid en ongeduld geprikkeld in verband met het DBFM-fonds.

Zijn er intussen vorderingen te melden in dat dossier, mijnheer de minister? Is er al groen licht gegeven in de onderhandelingen, of blijven we op onze honger zitten?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik onthoud uit uw antwoord vooral dat u goed overeenkomt met de heer Vanhengel en dat u permanent met hem in dialoog bent. Door de interviews van de afgelopen tien dagen zou immers de perceptie kunnen zijn ontstaan dat de heer Vanhengel geïnteresseerd is in nieuwe gebouwen en dat u geïnteresseerd bent in de kwaliteitsbewaking en -verhoging van het onderwijs. Wat u en de heer Vanhengel bindt, is dat u allebei voorvechters bent van een goed, kwalitatief Nederlandstalig onderwijs.

Ik leid uit de geplande inspanningen voor nieuwbouw en vernieuwbouw in scholen in Vlaanderen en Brussel af dat u helemaal niet tegen een nieuwe capaciteitsuitbreiding bent.

Ik zou daar in de commissie graag dieper op ingaan. U hebt nu een aantal cijfers genoemd, maar daarnaast is er ook een studie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie die zal bepalen wat de capaciteitsnoden op het terrein zijn. Ik wil die twee zaken aan elkaar kunnen koppelen: enerzijds de benodigde capaciteitsuitbreiding en anderzijds de inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik nodig u uit om dit debat ten gronde verder te zetten. Het gaat immers niet alleen over de kwaliteit van het Nederlandstalige onderwijs, maar ook over het vermijden van wachtrijen en over historische kans om alle Brusselse kinderen kwaliteitsvol onderwijs te kunnen aanbieden.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw gedegen antwoord. De belangrijkste component uit uw antwoord is de handhaving van de kwaliteit van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel, zoals dat ook in de Brusselse rondetafelconferentie werd gestipuleerd.

Zitten alle scholen in de vijfhoek eigenlijk wel vol? Wat is de situatie van de scholen net buiten de vijfhoek?

Ik wil ook nog eventjes aanknopen bij wat de vorige sprekers gezegd hebben. Ik wil geen muren rond de Brusselse Vlamingen, wel integendeel. De vensters en de deuren van de scholen moeten wagenwijd open worden gezet, ook voor anderstaligen.

Daarom zou het misschien goed zijn indien we de inrichtende machten en de schoolbesturen konden stimuleren om de capaciteit van hun scholen te verhogen via de geëigende kanalen, dus via de DBFM-formule of via AGION. Mijnheer Delva, het lijkt me geen al te best denkspoor om te werken via de Brusselse gemeenten of binnen de Brusselse context. Ik vrees dat de bestuurskracht daar iets te Franstalig gelinkt is.

Ik denk dat we de inrichtende machten van het VSKO en van het GO! moeten aanspreken om meer capaciteit te creëren via de geëigende kanalen.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil graag ingaan op de uitnodiging van de heer Gatz. We moeten bekijken wat er eigenlijk in de pijplijn zit van het normale bouwprogramma in verhouding tot het bestaande capaciteitsprobleem. Na vergelijking moeten we nagaan wat de inrichtende machten en de lokale overheid, in casu de VGC, kunnen doen. We wachten op dat capaciteitsonderzoek. Ik hoop dat het eind 2008 is afgerond. De opmerking van de heer de Cock ligt in het verlengde daarvan, namelijk: wat is de eigen verantwoordelijkheid van elke inrichtende macht wanneer er een duidelijk zicht is op het capaciteitsprobleem?

Mijnheer De Meyer, u moet me verontschuldigen maar ik zal niet in detail ingaan op hoe die procedure loopt. We hebben geen decisieve stap bereikt die ik u zou kunnen meedelen. Dat verloopt heel confidencieel, achter gesloten deuren. Dat is ook uitdrukkelijk de bedoeling. Ik hoop dat we over enige maanden, na de selectie van de private partner, kunnen beginnen met de oprichting van de vennootschap die het bouwprogramma zal lanceren.

De heer Paul Delva: Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel heeft een geweldige aantrekkingskracht op Nederlandstaligen en op anderstaligen. Ik hoop dat op lange termijn iedereen bij ons terecht kan, ook de anderstaligen. Ik wil ook benadrukken dat de anderstaligen onze Vlaamse gemeenschap binnen Brussel versterken en verrijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Francis Vermeiren tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de problemen van de gemeentelijke zwembaden

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de minister, enkele maanden geleden hebt u terecht de aandacht gevestigd op het belang van de zwemsport, onder meer voor de volksgezondheid. U wilt ter zake inspanningen doen en u zult in het kader van de samenwerking tussen steden, gemeenten en andere trachten nog meer zwembaden te bouwen in Vlaanderen.

De zwembadenboom dateert uit de jaren 70 en 80. Na initiatieven genomen door de provincies, steden en gemeenten is men echter beginnen afbouwen. Een zwembad uitbaten is immers een heel dure zaak. Steeds meer

gemeenten die eigenaar en uitbater zijn van zwembaden, sluiten hun zwembad tijdens de feestdagen.

In de provincie Vlaams-Brabant zijn er 23 zwembaden, waaronder 15 openbare zwembaden. Van die 15 zijn er 13 gesloten tijdens de feestdagen, dus op Kerstmis, Nieuwjaar, in sommige gevallen tijdens de krokusvakantie, de paasvakantie, Pinksteren enzovoort. Op het moment dat kinderen dus vakantie hebben, kunnen ze de zwemsport niet beoefenen.

En waarom doen de steden en gemeenten dat? Het antwoord is duidelijk. Ze hebben het financieel nogal moeilijk. Ze sluiten het zwembad tijdens het weekend vanwege de hogere personeelskosten. Daarmee gaan ze echter volledig voorbij aan de oorspronkelijke bedoeling om de zwemsport verder te promoten.

Mijnheer de minister, ik weet dat in deze zaak de gemeentelijke autonomie speelt. U kunt zich niet onmiddellijk mengen in dat debat. De gemeentemantatarissen en bestuurders zouden het niet appreciëren indien u morgen een rondschriften richt aan de gemeentebesturen met de vraag de zwembaden tijdens de feestdagen open te houden. Misschien zou ik zelfs de eerste zijn om me daartegen te verzetten. In mijn gemeente zou dat ook niet nodig zijn. Er zijn nog plaatsen waar de zwembaden tijdens de feestdagen open zijn. Maar in de provincie Vlaams-Brabant zijn er tijdens die dagen maar twee open.

Mijnheer de minister, overweegt u om, in samenwerking met de gemeenten, initiatieven te nemen? Het kan echt niet dat tijdens die belangrijke dagen kinderen, ouders, ouderlingen, die om gezondheidsredenen moeten zwemmen, voor gesloten deuren staan.

Ik stel mijn vraag vooral uit sociale bewogenheid. Tijdens die dagen kunnen zeer veel mensen het zich permitteren te gaan sporten op plaatsen ver van hier. We moeten echter ook oog hebben voor degenen die dat niet kunnen.

Mijnheer de minister, beschikt u over middelen om initiatieven te nemen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Vermeiren, u hebt zelf al gezegd dat de gemeenten hierover volledig autonoom beslissen. U zou het me zelfs kwalijk nemen als ik zou zeggen dat ik het zou appreciëren als de gemeenten alle mogelijke inspanningen zouden doen om de zwembaden open te houden, zeker op een moment dat veel kinderen, jongeren maar ook ouderen gebruik kunnen maken van de zwembaden. Voor zover ik weet, zijn er ook heel goede voorbeelden te vinden van gemeenten die hun zwembad open houden.

Dat doet geen afbreuk aan het feit dat er een probleem is. Er zijn ook heel wat facetten aan verbonden. Er zijn te weinig zwembaden. U hebt zelf verwezen naar de boom van enkele decennia geleden, toen op dat vlak nog ernstige investeringen werden gedaan. Door allerlei reglementeringen werden verschrikkelijk veel van die zwembaden gesloten. Het gevolg is dat er nu te weinig zwembaden zijn. In samenspraak met de gemeenten nemen we de nodige initiatieven. Via het ontwerp van decreet betreffende het sportinfrastructuurfonds, dat in het parlement is ingediend, pogen we een inhaaloperatie te realiseren, ook op het vlak van de zwembaden.

In het kader van het decreet op het lokaal sportbeleid zijn er reeds heel wat gemeenten die te kennen hebben gegeven dat deze ondersteuning heel interessant is. Ze willen er heel nauw bij betrokken worden. Ze zijn ook heel blij met die ondersteuning.

Mijnheer Vermeiren, het moet hier vanzelfsprekend gaan om zwembaden die op een zeer rationele wijze worden uitgeroepen en waar het onderhoud tot een minimum kan worden beperkt. In de hele DBFM-formule zit ook het hele onderhoudscontract, dat mee door de privé-eigenaar overgenomen zou kunnen worden. Het ecologisch en rationeel energieverbruik zit daarin heel sterk verweven.

We hebben vorig jaar ook al andere initiatieven genomen. We hebben toen een hele resem projecten goedgekeurd in het kader van rationeel energieverbruik. Dat is trouwens binnen verschillende beleidsdomeinen gebeurd, ook inzake sportinfrastructuur.

In samenspraak met de gemeenten en met een aantal vzw's die zwembaden uitbaten, zijn rationaliseringsprojecten in verband met onderhoud en energiegebruik opgezet. Het blijft evenwel een verantwoordelijkheid van de gemeenten. Ik hoop dat de gemeenten hun verantwoordelijkheid zullen blijven opnemen en zwaar zullen blijven investeren. Ik heb vorige vrijdag nog een gemeente bezocht die fors in cultuurinfrastructuur heeft geïnvesteerd. Jaren geleden heeft diezelfde gemeente een groot zwembad ingericht. Dit kost verschrikkelijk veel geld, zeker indien het om een kleine gemeente gaat. Het gaat hier evenwel om een afweging van prioriteiten. Ik kan enkel hopen dat de gemeentebesturen zullen blijven investeren.

Ik wil, in samenspraak met de VVSG en met de vertegenwoordigers van de gemeenten, onderzoeken welke ondersteuningsmaatregelen we in verband met deze problematiek kunnen nemen. Ik neem dit in elk geval ernstig. Ik wil in overleg treden. Indien we in samenspraak met de gemeenten een initiatief nemen, krijgen we echter vaak het verwijt dat we ons helemaal op het terrein van de gemeenten begeven. De actuele vraag van de heer Vermeiren toont aan dat overleg met de gemeenten en met de provincies, die gelukkig ook hun verantwoordelijkheid opnemen, nodig is.

Ik zal dit overleg op gang brengen. Ik zal nagaan in welke mate binnen het kerntakendebat initiatieven kunnen worden genomen. Misschien biedt het decreet betreffende het lokaal sportbeleid mogelijkheden. We hebben reeds forse impulsen gegeven. Sinds dit jaar besteden we 10 miljoen euro meer aan het lokaal sportbeleid. Het gaat in totaal om 16 miljoen euro. Dat is 10 miljoen euro meer dan voordien. Ik wil onderzoeken wat we voor het overige nog kunnen doen.

Het is voor mij van wezenlijk belang dat kinderen, jongeren en ouderen zoveel mogelijk aan sport doen. Aangezien zwemmen een van de meest complete sporten is, ben ik hier een groot voorstander van.

Ik onderschrijf de vragen van de heer Vermeiren. Waar mogelijk, zal ik daadwerkelijk in ondersteuning voorzien.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de minister, aangezien we elkaar de bal toespeelden, dacht ik bij het begin van uw antwoord veeleer aan voetbal dan aan zwemmen. Gelukkig hebt u zich goed herpakt. U wilt een gesprek op gang brengen.

U hebt het voorbije jaar overigens bewezen dat u oog en oor voor initiatieven hebt. Ik verwijs in dit verband onder meer naar de voetbalsport en naar de talrijke brieven, documenten en aanvragen die door verenigingen zijn verstuurd. U tracht ondersteuning te bieden. Ik ben dan ook van mening dat u misschien een oplossing kunt vinden.

Het gesprek is gestart. U bent bereid de problematiek onder ogen te zien. Bepaalde zaken blijven in mijn ogen onverantwoord. U wilt initiatieven nemen. U hebt in kredieten voorzien. We moeten er echter voor zorgen dat de bestaande zwembaden open blijven. Dit geldt zeker voor de dagen waarop ze kunnen worden gebruikt. Ik vind uw antwoord in elk geval positief. Ik zal dit blijven opvolgen. Gezien onze geestesgesteldheid zullen we dit allicht tot een goed einde kunnen brengen. Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mevrouw de voorzitter, aangezien de heer Vermeiren naar de gemeente Bree heeft verwezen, wil ik de minister een concrete suggestie doen. In Bree schakelen we immers jobstudenten in. Dit helpt.

Indien de minister dit verder zou kunnen stimuleren, zouden een aantal andere burgemeesters zich allicht in dit plan kunnen vinden. We kunnen het vaste personeel niet permanent inschakelen. Die mensen hebben ook recht op verlofdagen. Het inschakelen van jobstudenten bewijst een dienst aan de recreanten en aan de job-

studenten zelf. Zij worden immers meer met de zwemsport vertrouwd.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, ik wil me bij de actuele vraag van de heer Vermeiren aansluiten. Hij heeft de problematiek heel concreet geschetst. Hij heeft verklaard dat het in de jaren zeventig voor een lokaal bestuur hip was een zwembad neer te poten. Met betrekking tot de huidige situatie heeft hij onder meer cijfergegevens over Vlaams-Brabant aangehaald. Het gaat hier om een zestigtal gemeenten en om vijftien zwembaden.

De voorbije jaren hebben heel wat gemeentebesturen hun verantwoordelijkheid opgenomen en hun zwembaden gerenoveerd. We moeten de lokale besturen die ervoor willen zorgen dat hun zwembad volledig aan de vigerende wetgeving voldoet, verder kunnen ondersteunen.

De heer Gabriëls heeft al een suggestie gedaan. Een andere mogelijkheid is de intergemeentelijke samenwerking. Denkt u eraan om dit verder te stimuleren? In mijn gemeente hebben we dat zelf ingevoerd. Voor lokale besturen is dat een andere mogelijkheid om de zwembaden te laten overleven. Kunt u niet meer stimulansen geven om de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden nog verder uit te werken?

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, ik ben blij met de opening die u maakt. Ik hoop dat we bij de bespreking van het decreet over het sportinfrastructuurfonds deze materie verder kunnen bediscussiëren. Ik wil de heer Vermeiren ook uitnodigen om een kijkje te komen nemen in Brasschaat. Daar hebben we met succes de DBFM-formule toegepast. Vroeger waren we 180 dagen open, nu 360. Dit betekent dus een betere dienstverlening voor een lagere prijs.

Minister Bert Anciaux: Een van de inspiratiebronnen voor het decreet is het voorbeeld van Brasschaat, waarvoor mijn dank en mijn lof. Het voorstel van mevrouw De Wachter over de gemeentelijke samenwerkingsverbanden wil ik graag onderzoeken. Ik engageer me ertoe om na te gaan of we de volgende weken met een voorstel kunnen formuleren.

De heer Francis Vermeiren: Ik heb daarnet bij de discussie over de luchthaven gezegd dat ik een unanieme stelling hoorde in het parlement. Ik heb nu opnieuw unanimitieit en dank u daarvoor.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de toename van agressie en geweld op het voetbalveld en mogelijke maatregelen hiertegen

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, vorig weekend werden we weer opgeschrikt door een bijzonder gewelddadig incident op een voetbalplein, waarbij een scheidsrechter met een ijzeren staaf het ziekenhuis werd ingeklopt door een aantal jonge voetballers.

Als dit een eenmalig incident was, zou ik er hier zeker geen vraag over stellen. Helaas is het geen eenmalig incident. Na dit incident werden drie spelers van de betrokken ploeg Berchem City levenslang uitgesloten uit hun voetbalverbond, het Verbond van Voetballende Vriendenclubs. Deze week was er dan alweer een ander incident waarbij drie spelers van de ploeg Belgica Edegem uitgesloten werden gedurende drie jaar van het Katholiek Vlaams Voetbalverbond als gevolg van soortgelijke feiten.

Alleen al in de stad Antwerpen werden we vorig jaar zeven keer opgeschrikt door dergelijke incidenten. In 2006 gebeurde dat vijf keer, in 2005 acht keer. Nu we eindelijk het hooliganisme in de voetbaltribunes min of meer onder controle hebben, blijkt dat hooliganisme zich te verplaatsen naar de voetbalvelden. Als minister van Sport kunt u daar toch een sturende rol in spelen. Het grote probleem is dat er, met uitzondering van gerechtelijke sancties en vervolgingen, niet zo heel veel mogelijkheden zijn om dit te beteugelen. De reden is ook dat ons land tientallen en tientallen voetbalverbanden telt, soms heel amateuristisch en soms heel professioneel. Er worden spelers uitgesloten, maar die verkassen dan heel snel naar een andere bond of federatie waar de feiten zich dan vaak herhalen.

Mijn voorstel is dat er tussen al die verbonden en federaties een overeenkomst wordt gesloten zodat er op zijn minst een eenduidige regeling zou gelden. En waarom kan er geen zwarte lijst worden opgesteld van spelers die absoluut nergens meer het voetbalveld mogen betreden?

Ten tweede: het zou misschien een goed idee zijn om, na de vele campagnes tegen racisme, zoals de campagne "Hang de aap niet uit", een campagne te voeren om het geweld op het veld te bannen en voetballers te sensibiliseren om hun voetbalpassie niet om te zetten in geweldpleging en spelers of scheidsrechters te molesteren, maar om het sportief te houden. Dat is een taak voor de minister van Sport, want de normvervaging op het veld loopt echt wel de spuigaten uit. Ik weet

waarover ik het heb, want ik heb zelf die sport vele jaren mogen beoefenen.

Dit keer is het gelukkig beperkt gebleven tot een scheidsrechter die met veertien hechtingen in het ziekenhuis is beland, maar de volgende keer zou het wel eens erger kunnen zijn. Ik hoop dat we onszelf dan niet moeten verwijten dat we niet op tijd de nodige inspanningen hebben geleverd om dit aan te klagen en te betugelen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, het probleem dat u aanhaalt, is vanzelfsprekend ernstig. Ik neem dat ook ernstig op. Vanzelfsprekend zijn er de klassieke procedures en de strafwet die voor dergelijke zwaarwichtige voorvallen van toepassing zijn. Ik ga ervan uit dat er wordt vervolgd.

Ik heb natuurlijk geen bevoegdheid om in de plaats van de rechter te treden, en evenmin beschik ik over politio-nale bevoegdheden. Ik vind wel dat ik als minister van Sport stappen moet kunnen zetten die veeleer passen in het tuchtrecht en in een ontradingsbeleid.

Nog voor de zomer leg ik een ontwerp van decreet aan het parlement voor. We werken al enkele jaren aan de uitbreiding van het toepassingsgebied van het decreet over het medisch verantwoord sporten en zijn omzetting in een decreet over het ethisch verantwoord sporten. Naast doping en medische misbruiken zijn er nog wel meer factoren die de sport kapotmaken. U hebt het over geweld, maar er zijn wel meer onethische gedragingen die ik wil aanpakken.

Sommige daarvan kunnen strafrechtelijk worden aangepakt. Het is logisch dat de verantwoordelijke voor wat die scheidsrechter is overkomen, strafrechtelijk wordt vervolgd. Er zijn evenwel nog andere gevallen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan wat is gebeurd op die basketbalwedstrijd in Bree. Het zou toch bijzonder erg zijn als we binnenkort grote omheiningen zouden moeten plaatsen? We moeten dus zelf stappen kunnen zetten om scheidsrechters te beschermen. Ik wil daarom ook met de minister van Binnenlandse Zaken onderzoeken of het statuut van de scheidsrechter kan worden verbeterd. Ik denk dan niet onmiddellijk aan politio-nale bescherming, maar bijvoorbeeld aan de bescherming waarvan de brandweerdiensten genieten. De Vlaamse Gemeenschap zou er zich ook toe kunnen verbinden om zich systematisch burgerlijke partij te stellen. Ik kan zelf de verantwoordelijkheid opnemen om de zaak bij de rechtbank aanhangig te maken.

Een tweede element is het aanpakken van het onethisch gedrag via het decreet over het ethisch verantwoord sporten. In de commissie hebben we het daarover al enkele keren gehad. Eigenlijk zijn we het erover eens dat een groot gedeelte van die handelingen niet zomaar van

bovenaf kunnen worden bestraft. Ik heb het dan natuurlijk niet over slagen en verwondingen en dergelijke, maar over ander onethisch gedrag. We willen daarom de federaties en de clubs betrekken in een proces waarin we met hen doelstellingen vastleggen en ze zelf bepalen hoe ze die willen bevorderen. Het gaat dan over geweld, racisme en alle vormen van onethisch gedrag.

We gaan samen met alle partners na hoe we een weg kunnen afleggen en welke doelen er kunnen worden bereikt. Als die doelen niet kunnen worden gehaald, dan zijn er sancties mogelijk. U geeft het voorbeeld van uitsluiting. Het is ook mogelijk om die mensen voor de commissie te brengen die nu een medische commissie is, maar die ook een commissie van de Vlaamse Gemeenschap kan zijn die handelt over medisch en ethisch verantwoord sporten.

Wat mij betreft, kunnen spelers bij zeer zwaarwichtige feiten, ook levenslang worden uitgesloten van elke deelname aan eender welke sportactiviteit.

Het decreet is er nog niet, dat duurt nog enkele maanden. Maar dan zullen we spelers overal kunnen uitsluiten en dan wordt overgaan naar een andere federatie of sport onmogelijk gemaakt. We denken grondig na over die pistes. We zullen er snel mee naar het parlement komen.

Ik zal ook nagaan, in samenspraak met de minister van Binnenlandse Zaken, hoe we de scheidsrechter beter kunnen beschermen. Ik zal ook laten bekijken of ik me als verantwoordelijke burgerlijke partij kan stellen bij onaanvaardbare feiten die we met hand en tand moeten bestrijden.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik ben helemaal te vinden voor de voorstellen die u doet. We zullen die als oppositie ongetwijfeld steunen, want we vinden dat er krachtadig moet worden opgetreden. 'Wie niet horen wil, moet voelen' is de enige taal die deze mensen verstaan.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord. Er is natuurlijk een breder probleem.

Eerst en vooral zou ik het probleem niet willen veralgemenen. Het zijn enkelingen die zich misdragen, en die moeten hard worden aangepakt. Er zijn gevallen van agressie in het openbaar vervoer, op de sportvelden, in scholen, in het uitgaansleven. Het is moeilijk voor een samenleving om zich hiertegen te wapenen.

Ik zou u aanraden eens te gaan praten met de procureurs-generaal. Dit weekend hebben we het nog mee-gemaakt dat zware fouten die moedwillig gebeuren en

worden gestraft met een gele kaart, aanleiding geven tot strafrechtelijke klachten of vorderingen bij de burgerlijke rechtbank.

Destijds hebt u met het parket-generaal gepraat over doping. Ik denk dat het goed zou zijn om aan de parketten te vragen nu ook strenger op te treden en minder vlug over te gaan tot seponeren en buiten vervolging stellen. In naam van de sport worden toch een aantal zware feiten toegedekt die niet mogen worden toegedekt.

We moeten sensibiliseren. De gerechtelijke instanties zijn daarvoor het geëigende instrument, maar ze moeten via het parket-generaal worden aangemaand om streng op te treden.

Minister Bert Anciaux: Het is duidelijk dat er verschillende gradaties zijn. Ik ben het met u eens dat we niet mogen veralgemenen. Ik stel ook vast dat veel agressieve handelingen gebeuren door ouderen die aan de kant staan. We moeten dus oppassen met het stigmatiseren van jongeren. Maar we moeten de figuren die systematisch boel maken, wel ernstig nemen.

Het is een heel goede suggestie en ik zal ze opnemen. Ik zal het gesprek aangaan met de vertegenwoordigers van het parket. We zullen ook een evenwicht moeten zoeken. Via mijn decreet zullen we geen strafrechtelijke sancties kunnen uitspreken of strafrechtelijke vervolging kunnen instellen. Dat laten we over aan de wet en aan het parket. Maar we moeten in het decreet duidelijk afbakenen, zoals we dat hebben moeten doen voor medisch verantwoord sporten en doping, wanneer we met strafzaken te maken hebben – waar wij ons niet mee bezighouden, maar waarvoor we ook geen hinder willen zijn – en wanneer we bij tuchtrecht terechtkomen.

Ook binnen het tuchtrecht zijn er volgens mij twee onderdelen: duidelijke feiten die via tuchtrecht aanleiding moeten geven tot duidelijke tuchtsancties en het mee responsabiliseren van clubs en federaties bij het realiseren van een klimaat waarin dit niet wordt geduld. Soms hebben we de indruk dat het gedoogd wordt. Dat wil ik ook een halt toeroepen, maar het is natuurlijk moeilijker om dat tuchtrechtelijk te beteugelen. Dat kan alleen maar gebeuren door engagementen en resultaatsverbintenissen aan te gaan. Als clubs en federaties die resultaatsverbintenissen niet halen, kunnen we sanctioneren.

Er zijn dus verschillende gradaties. De laatste gradatie is vanzelfsprekend het stimuleren, het voeren van een positieve communicatie en het organiseren van een positief klimaat. Ik denk dat jongeren weten dat het absoluut niet cool is om zulke dwazigheden en criminele feiten te plegen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het actieplan veilig vrachtvervoer van de minister

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er rijden heel wat vrachtwagens rond op onze wegen, dat is bekend. Zij vormen een blijvend en jammer genoeg ook groeiend probleem voor de verkeersveiligheid. Bewijs daarvan is het feit dat de ongevallen die ze veroorzaken, altijd zware gevolgen hebben. Dat blijkt uit de verkeersbarometer van vorig jaar, want het aantal doden in ongevallen met vrachtwagens is vorig jaar met maar liefst 16 percent gestegen.

Mevrouw de minister, gisteren hebt u een plan voorgesteld met twaalf maatregelen om het vrachtvervoer op onze wegen veiliger te maken. Ik vind dat, in het algemeen, een goed plan, om twee hoofdredenen. Het plan is tot stand gekomen in samenwerking met de transportsector, de vakbonden en de werkgevers. Als een plan samen wordt gemaakt, heeft dat altijd een breder draagvlak. Ik vind het ook een goed plan, omdat het een mengeling van een aantal maatregelen bevat, gaande van extra controles, over sensibilisering en educatie tot ongevallenanalyse. Het is een globaal pakket, maar ik vind er toch ook een paar zwakke of niet realistische punten in terug.

Er staat bijvoorbeeld ook in dat er tegen 2010 een navigatiesysteem in vrachtwagens moet zitten, zodat ze niet meer op bepaalde locaties mogen komen volgens het navigatiesysteem. Ik vind dat zeer goed, maar het is absoluut niet realistisch om te verwachten dat het tegen 2010 kan. Dat is binnen anderhalf jaar. Die systemen zijn bijzonder complex, dus we gaan daar niet over uitweiden. Het is een mooi streefdoel, maar ik denk nooit dat we het tegen 2010 kunnen halen.

Ik vind ook dat er een paar gemiste kansen in zitten. Er worden een aantal verhoogde controles aangekondigd, maar er wordt niet gesproken over extra controles op rijen rusttijden. Dat vind ik bijzonder jammer, want dat is precies een van de elementen die de verkeersonveiligheid van vrachtwagens bijzonder sterk in de hand werken. Voor de dodehoekongevallen worden maatregelen voorgesteld inzake spiegelafstelplaatsen en educatie van jongeren. Dat is zeer goed, maar ik vind dat we als Vlaanderen veel meer zouden moeten inzetten om de moderne technologieën die al mogelijk zijn te implementeren op vrachtwagens. De chauffeur kan met een auditief signaal gewaarschuwd worden als een zwakke weggebruiker zich in de dode hoek bevindt, zodat hij niet meer moet kijken, maar weet dat er een zwakke

weggebruiker is. De zwakke weggebruiker krijgt ook een geluidssignaal als hij zich in de dode hoek bevindt.

Deze systemen bestaan, maar er wordt niet over gesproken. Dat is een gemiste kans.

Mevrouw de minister, ik heb een drietal vragen in verband met dit plan. U kondigt een project accidentologie of ongevalsanalyse aan. Ik citeer uit het plan: “De Vlaamse overheid stapt mee in een project van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) om een onderzoeksteam (...)” Waarom geeft u de opdracht aan het BIVV, terwijl we de laatste weken signalen horen dat er heel wat bevoegdheden naar Vlaanderen komen? Het kan best zijn dat dat nuttig is, maar ik zou er graag een antwoord op hebben. We schrijven ons in in een project dat loopt in een Belgisch instituut. Wat zal de Vlaamse inbreng zijn en wat de federale?

Er wordt in extra controles voorzien op overlading, namelijk het weight in motion-systeem, op acht plaatsen. Op twintig plaatsen zullen onbemande camera's komen voor de controles op tussenafstanden. Er wordt in veertig installaties voorzien voor de controle op snelheid en inhaalverbod. Meer controles betekent uiteraard ook dat er meer pv's zullen worden opgemaakt en meer rechtszaken zullen komen. Is daarover overleg geweest met de federale overheid? Is er een engagement van de federale regering om dat actieplan te ondersteunen? Anders zal dat helaas dode letter blijven. Zullen de federale overheid en de controleorganen de bijkomende werklust aankunnen?

In het plan is geen sprake van controle op rij- en rusttijden. Dat vind ik bijzonder jammer. Zijn er geen concrete plannen met betrekking tot die controles?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: De vraag naar een degelijke ongevalsanalyse leeft bijzonder sterk in de sector en in het parlement. De heer Van Aperen stelt mij daar regelmatig vragen over, en terecht. Het parlement heeft daarover ook een resolutie goedgekeurd. We weten te weinig over de oorzaken van ongelukken. Eén van de prioriteiten binnen het verkeersveiligheidsplan, is het vrachtvervoer. We moeten in eerste instantie een zicht krijgen op de oorzaken van de ongelukken.

Los van de discussie over de regionalisering, is het niet de bedoeling om dubbel onderzoek te doen. Het BIVV heeft al langer de intentie te kennen gegeven dat soort onderzoek op te starten. We hebben nog voor de regionaliseringsdiscussie altijd gezegd dat we daarin wilden meestappen. Dat doen we nu. We stellen twee medewerkers ter beschikking van het onderzoeksteam dat wordt gecoördineerd door het BIVV. Het BIVV zal een gedragspsychologe ter beschikking stellen. Wij brengen

vooral expertise aan omtrent infrastructuur en ongevalgenese. Het budget bedraagt ongeveer 120.000 euro. Het is niet de bedoeling om dubbel onderzoek te doen, maar om dat samen te doen.

Wat de toekomst zal zijn van het BIVV, zullen de komende maanden en jaren uitwijzen. Ik ga ervan uit dat, welke weg dat ook opgaat, de expertise van het BIVV zal blijven bestaan. Het onderzoek moet volgens de intenties van het BIVV op 1 september van start gaan. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat dat lukt, want er moet nog een belangrijk obstakel worden genomen: er blijkt een wettelijk kader nodig te zijn om dergelijk onderzoek te doen. Het is heel diepgaand onderzoek. Mensen moeten bij een ongeval ter plekke gaan en nagaan wat er is gebeurd.

Ze moeten ook toegang krijgen tot belangrijke documenten. Daarvoor zou een federaal wettelijk kader nodig zijn, met name om een duidelijk onderscheid te maken tussen het gerechtelijk onderzoek en dit onderzoek. Het feit dat onderzoekers die dit onderzoek verrichten, niet mogen worden opgeroepen als getuige, is daar een goed voorbeeld van. Er moet dus nog heel snel een wettelijk kader komen. Ik zal er heel sterk op aandringen bij de federale overheid dat ze daar heel snel werk van zou maken. Misschien kunt u dat federaal zelf ook in het oog houden.

Wat de pv's, de opvolging en de synergie met de federale overheid betreft, dit plan is nog niet doorgesproken met de federale overheid. Dat is zeker en vast een volgende stap. We hebben dat wel al aangeraakt in de interministeriële conferentie van 5 maart. Toen zijn er heel wat afspraken gemaakt. Ik heb toen heel sterk de nadruk gelegd op een goede samenwerking, met name met betrekking tot het afhandelen van de pv's. U weet dat er voor alle onbemande camera's die wij plaatsen, een protocol moet worden afgesloten. Dat zal ook zo zijn voor wat nu is afgesproken in het actieplan met betrekking tot veilig vrachtverkeer. Dan heb ik het over weigh-in-motion, maar ook de extra camera's die nog zullen worden geïnstalleerd. Binnen de geldende wetgeving zullen ook daarover protocollen moeten worden afgesloten. Ik heb dat alleszins aangegeven op de interministeriële conferentie. In de taskforce die huidig minister van Mobiliteit Leterme heeft opgericht om elementen van die conferentie voort uit te werken, zal dat zeker aan bod komen. Ik kijk met heel veel spanning uit naar wie de opvolger wordt van minister Leterme. Die persoon heeft ter zake immers nog een heel belangrijke opdracht.

U hebt volkomen gelijk: controle op rij- en rusttijden is essentieel voor veilig vrachtvervoer. Alleen is dat vandaag niet onze bevoegdheid. Het is volledig de bevoegdheid van de federale overheid: het zijn de politiediensten, de FOD Mobiliteit, sociale inspecteurs en

de douane die die controle uitvoeren. Zoals u weet, zit dit echter wel in het regionaliseringspakket. Als dat gaat behoren tot onze bevoegdheden, zal ik niet nalaten ook dit handhavingsonderdeel voort uit te werken.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat er nog overleg nodig is alvorens een aantal punten van het actieplan in actie zullen kunnen treden. Ik wil er dan ook op aandringen dat dit overleg nauwgezet wordt gevolgd en bespoedigd, zodat die goede maatregelen in dit plan ook daadwerkelijk zo snel mogelijk van start kunnen gaan en een groot deel van dit mooie plan geen dode letter blijft door een gebrek aan overleg en samenhang met de federale overheid.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik wil de heer Koninckx bedanken voor zijn pertinente vragen. Ik weet dat hij, als hij over verkeer spreekt, dat met kennis van zaken doet.

Mijnheer Koninckx, ik deel uw analyse met betrekking tot de ongevalanalyse volkomen. De minister kan zich niet meer verschuilen achter mogelijke federale instanties die parallelle onderzoeken verrichten. Wij weten perfect wat er fout loopt op onze Vlaamse wegen, en kunnen daar onze conclusies uit trekken. Als we nog niet genoeg studiemateriaal hebben, kunnen we er misschien nog bijbestellen. We moeten echter niet extra mensen inzetten in het kader van het BIVV. We weten genoeg ter zake.

Mevrouw de minister, wat het sluijverkeer betreft, hebt u een punt gescoord in uw overlegronde. Ik zeg dat eerlijk. Sluijverkeer wordt een probleem, zeker als het sluijvrachtverkeer gaat worden en zeker in Antwerpen.

Dat is zeker een probleem in Antwerpen. U als bewoner van Deurne en ik als bewoner van Merksem weten wat er op ons afkomt. Laat ons open met elkaar spreken. Laat ons onze inspanningen daarop concentreren.

Nog positief in uw verhaal is het imago van de sector. Ik heb daarover twee weken geleden mijn bezorgdheid mogen uitdrukken. Ik ben blij dat u met de sector bent overeengekomen om het imago van onze Vlaamse truckers mee terug op peil te brengen. Ik hoop dat u uw beloftes ook hard zult maken.

Ik ben blij dat u controle-initiatieven gaat nemen voor het overgewicht van vrachtwagens. U hebt een mooi punt gescoord. Met uw WIM-programma zult u goed kunnen controleren. Ik wil u ervoor waarschuwen dat onze Vlaamse verladers zich wel bewust zijn van het probleem. Maar ook buitenlandse verladers moeten weten dat hier in Vlaanderen gewichtsregels gelden. De piraten van het buitenland weten dikwijls niet of willen

niet weten dat ze met overgewicht op de weg zijn. Als u 6 miljoen euro ter beschikking hebt voor informatie-campagnes, zou ik u aanraden om een deel te investeren in het bewustmaken van buitenlandse verladers van onze wetgeving, die we hard willen controleren.

De voorzitter: De heer van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil me aansluiten bij deze vragen. In de commissie hebben we al gelegenheden gehad om te wijzen op het sluijverkeer. Zoals de heer Penris zegt, is dit een positief punt in uw actieplan. De doelstelling is om tegen 2010 de navigatiesystemen uit te rusten met een vrachtwagenmodule. U trekt daarvoor een miljoen euro uit. Dat is een goed voorstel. Onze Vlaamse dorpskernen, vooral rond de grote steden, hebben last van dit sluijverkeer. Het komt er dus op aan de navigatiesystemen goed uit te rusten om de buitenlandse vrachtwagenchauffeurs, die blindelings hun gps volgen en zo in kleine straatjes belanden, beter te begeleiden.

2010 is niet zo lang meer. Ik hoop dat het lukt, maar ik vrees dat het iets langer kan duren. Kunt u in afwachting geen meldpunt starten, zodat burgers en lokale besturen echte probleemgevallen in navigatiesystemen kunnen doorgeven aan de kaartenmakers en operatoren? Dat zou de volgende twee, drie jaar de duidelijke fouten in de navigatiesystemen kunnen verhelpen. Ik stel dus voor om een meldpunt op te richten zodat lokale besturen kort op de bal kunnen spelen en om te vragen aan de operatoren om hun systemen aan te passen. Dat kan in afwachting van uw voorstel, dat op termijn een duurzame oplossing biedt.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Wij hebben een decreet-Decaluwe-Peumans gemaakt over verkeersongevallenanalyse. Dat ligt hier al anderhalf jaar. Dat is ook een beetje onze eigen fout, maar wij zoeken nog altijd steun bij andere politieke partijen. Dat wordt versterkt door het feit dat voor verkeersveiligheid veel zaken geregionaliseerd gaan worden. Dat is een pluspunt. U hebt in de commissie altijd gepleit voor de regionalisering. Waarom zou Vlaanderen dat niet zelf in handen nemen? Waarom zouden we het uitbesteden aan het beroemde Belgische instituut? Als de regionalisering wordt doorgevoerd zoals ze in de eerste fase van de staatshervorming staat, zal het Belgische instituut flink worden uitgekleeft.

Ik weet niet juist wat de consequentie is. Vlaanderen kan dit zelf doen omdat we de meeste elementen die met verkeersveiligheid te maken hebben, zelf in handen hebben. Dat wordt nog versterkt door de regionalisering van de verkeersveiligheid. We krijgen in toenemende mate de mogelijkheid om dat beleid te versterken. Uw inspanningen zijn overigens lovenswaardig.

We hebben een Aslastendecreet en een wegeinspectie. Ik moet tot mijn grote verbazing vaststellen dat we circa veertig weeginstallaties hebben die nauwelijks worden gebruikt. Ik heb daar verschillende schriftelijke vragen over gesteld. Die bleven zonder resultaat, men heeft blijkbaar altijd andere prioriteiten.

Wat de handhaving betreft, is het niet eenvoudig om de vrachtwagens op overgewicht te controleren. Dat vraagt nogal wat inspanningen van de lokale en federale politie. Vlaanderen heeft daar spijtig genoeg te weinig greep op.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik zal eerst op uw laatste punt ingaan. Ik ben het met u eens, de bevoegdheid over zwaar vrachtvervoer moet coherenter worden. Die nieuwe staatshervorming is toch wel revolutionair. We worden bevoegd voor de rij- en rusttijden en voor de lading. We worden ook bevoegd voor handhaving. De Vlaamse overheid moet dan wel bereid zijn te investeren in mankracht om die controles uit te voeren. U merkt het terecht op.

We zullen hetzelfde meemaken met weigh-in-motion. We zullen binnenkort onbemand kunnen controleren. Ik heb samen met minister Crevits 2 miljoen euro vrijgemaakt voor de installaties. Het is de bedoeling om vrachtwagens van de weg te halen die overbeladen zijn om ze dan nog eens te controleren. Dat is goed voor iedereen. Dat is niet alleen efficiënte controle, maar dat is ook goed voor de sector. Vrachtwagenchauffeurs worden niet meer nodeloos van de weg gehaald. We moeten dan wel bereid te investeren in man- en vrouwkracht. Ik weet wat ik wil, maar ik zal dat nog moeten bepleiten in de Vlaamse Regering. Dat is iets voor de komende maanden.

Ik begrijp uw vraag over het BIVV. Ik begrijp de gevoeligheden van de sprekers. Dit plan is opgesteld – we zijn er al enkele maanden mee bezig – voor bekend werd wat er geregionaliseerd zou worden. Verder heeft het BIVV al lang de intentie om dit onderzoek te doen. Als we hiervoor niet zouden samenwerken met het BIVV, dan zouden er wel opmerkingen komen van het parlement dat we naast elkaar twee identieke onderzoeken uitvoerden. Er valt voor beide argumenten iets te zeggen. Ik kan niet vooruitlopen op de toekomst van het BIVV, die hangt ook van andere beslissingen af. Het ligt voor de hand dat de we starten met een onderzoek. We mogen de expertise niet laten verloren gaan omwille van de regionalisering. We zullen dat accapareren.

Mijnheer Van den Heuvel, ik noteer uw suggestie. Het is zeker de moeite waard. Ik moet nog nagaan of het zinvol is een meldingspunt in dit project in te brengen. Het maakt er nu geen deel van uit.

Ik begrijp de opmerkingen over de timing. 2010 is de streefdatum, en dat is effectief kort dag. Het gaat om een heel nieuw beleid. We beginnen bij wijze van spreken

vanaf nul. 1 miljoen euro is niet niks. We kunnen er krachtig aan beginnen. Ik weet niet of 2010 haalbaar is. Dat weten we pas over enkele maanden als dit wordt opgestart. U beseft ongetwijfeld – vanuit uw functie in het lokale bestuur – hoe moeilijk die opdracht is. Elke lokale overheid weet welke wegen op haar domein niet geschikt zijn voor zware vrachtwagens.

Als we die optelsom maken, vrees ik dat er niet veel meer zullen kunnen rondrijden. Ik maak hier nu lichtelijk een karikatuur van natuurlijk. Werken met zo'n meldpunt kan heel goed zijn om zinvolle informatie te verzamelen, maar de vraag is hoe we die moeten trancheren. Ik neem dit mee en laat het bekijken in het project inzake het kwalitatief vrachtwagenennetwerk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toename van de gedwongen opnames in de psychiatrie

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze morgen verschenen in de pers een aantal artikels die enige verbijstering bij mij opwekten. Ik heb het nu niet in de eerste plaats over de federale regeerverklaring, maar over het feit dat in Vlaanderen het aantal gedwongen opnames in de psychiatrie over een periode van tien jaar, verdubbeld is. In 2006 zouden er 2540 mensen gedwongen zijn opgenomen in een psychiatrische instelling. De cijfers zouden afkomstig zijn van het Vlaams ministerie voor Volksgezondheid en schetsen een toch wel heel negatief beeld van de psychiatrie in Vlaanderen. Als dit beeld overeenstemt met de werkelijkheid, betekent dit dat er een probleem is.

Laat het duidelijk zijn, dit is in de eerste plaats een federale bevoegdheid, maar Vlaanderen is uiteraard bevoegd voor de preventie inzake psychiatrische problemen. We zouden kunnen stellen dat een deel van de gedwongen opnames het resultaat is van het feit dat signalen in verband met psychiatrische problemen, niet eerder in de lijn, in de eerste en tweede lijn, van onze gezondheidszorg en preventie werden opgepikt. We zouden ons met andere woorden kunnen afvragen of een deel van de gedwongen opnames vermijdbaar zijn als we over een beter werkend en fijnmaziger netwerk van preventie beschikken en we er de nodige capaciteit aan kunnen toekennen.

Mijnheer de minister, kent u de cijfers? Kunt u ze bevestigen? Wat zijn volgens u de belangrijkste oorzaken

van deze toch wel significante stijging, namelijk een verdubbeling op tien jaar tijd?

Hoe verklaart u de regionale verschillen? Hoe kunnen wij reageren?

Wat is uw standpunt over de situatie binnen onze psychiatrie in het algemeen en over de gedwongen opnames in het bijzonder? Hoe kunt u het eigen beleid, waarvoor u de volle verantwoordelijkheid hebt, afstemmen op deze zorgwekkende trend?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Malderen, ik zal relatief kort zijn, want uw vraag over de gedwongen opnames in de psychiatrie heeft in de eerste plaats te maken met de organisatie van de psychiatrie in ons land, en dat is een federale bevoegdheid. Binnen de logica van de gedwongen opnames zitten we bovendien met de complicatie dat de wetgevende macht de uitvoerende macht ondervraagt over een beleid dat grotendeels in handen is van het parket en van de justitiële wereld.

U begrijpt dat ik met een dubbel 'caveat' op uw vraag moet antwoorden. Om te beginnen gaat dit om een federale logica en is het aan de federale minister van Volksgezondheid om eventueel te speculeren over de toename van het aantal gedwongen opnames gedurende de voorbije tien jaar.

Ik wil wel ingaan op uw vraag over de link tussen preventie en het aantal mensen die gedwongen werden opgenomen. Ik wil daarbij echter niet te snel meestappen in de logica dat heel veel gedwongen opnames betekenen dat de preventie onvoldoende is, want uiteraard moet ook in de curatieve sector zelf worden nagegaan hoe men zoveel mogelijk op vrijwillige basis met de mensen aan de slag kan.

Ik ben het met u eens dat gedwongen opnames in zeker opzicht altijd een falen zijn: een falen van een curatief model dat in het ideale geval gebeurt op basis van vrijwilligheid, en eventueel ook een falen door het onvoldoende tijdig detecteren van de problematiek. Met dat laatste aspect komen we voor het eerst bij de Vlaamse bevoegdheden terecht.

Het geheel van maatregelen die de Vlaamse Gemeenschap treft voor een sterker klimaat van geestelijke gezondheid, moet indirect een bijdrage leveren aan een oplossing voor de problematiek die u schetst. Ik ga u een drietal voorbeelden geven die het meest in het oog springen.

We hebben om te beginnen de brede campagne die tot doel heeft het taboe rond psychiatrische problemen weg te werken. Door die campagne kunnen een aantal ziek-

tebeelden sneller herkend worden, maar wordt ook de boodschap verspreid worden dat het niet zo buitenissig is om in die situatie hulp te zoeken. Het project heeft twee vertalingen gekregen: de 'Te gek'-campagne enerzijds en 'Fit in je hoofd, goed in je vel' anderzijds. Beide campagnes trachten dergelijke problemen uit de taboesfeer te halen.

Een van de hypothesen is dat het aantal gedwongen opnames mee te maken heeft met een dalende tolerantie van bepaald deviant gedrag. Op dat vlak is die eerste campagne dus alvast zeer nuttig.

Vanuit de ambulante hulpverlening worden projecten opgezet met het oog op vroege detectie. In het kader van het actieplan Suïcidepreventie loopt er binnen het centrum geestelijke gezondheidszorg Ahasverus en in samenwerking met de CLB's en de andere eerstelijnsorganisaties een project om bij jongeren schizofrenie sneller te kunnen detecteren en andere psychotische symptomen te kunnen opvangen, zodat men sneller kan doorverwijzen naar hulpverlening.

Als derde voorbeeld wil ik de outreachprojecten vermelden die we vanuit de psychiatrie organiseren voor de bijzondere jeugdbijstand. Daarbij stellen we expertise ter beschikking om problemen tijdig te detecteren. Op die manier bieden we al enige psychiatrische ondersteuning aan een hulpvragende, zonder dat het tot een gedwongen opname moet komen.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt er duidelijk op gewezen dat Vlaanderen niet bevoegd is voor het overgrote deel van de problematiek die de aanleiding vormt voor mijn vraag, maar wel voor de preventie. Ik dank u dan ook voor het overzicht van de initiatieven.

We zijn het met elkaar eens dat preventie en het curatieve gedeelte van onze zorg een gedwongen opname nooit zullen kunnen uitsluiten. Er liggen ongetwijfeld andere gevoeligheden mee aan de basis van gedwongen opnames, zoals het vervolgingsbeleid en dergelijke meer.

Ik heb deze gelegenheid willen aangrijpen om een pleidooi te houden voor een preventieve aanpak. Vlaanderen is daarvoor bevoegd en kan daar dus ook zijn verantwoordelijkheid nemen. Ik ben dan ook tevreden dat u een aantal projecten hebt opgenomen in uw beleidsbrief.

Signalen oppikken van geestelijke disfuncties en psychiatrische problemen veronderstelt een alertheid. Het duurt vaak een tijd vooraleer mensen effectief inzien dat iemand in hun omgeving of iemand die zich bij hun dienstverlening aanmeldt, andere dan bijvoorbeeld materiële problemen heeft.

We stellen vast dat bijvoorbeeld in OCMW's die vaak strak georiënteerd zijn op materiële dienstverlening, psychiatrische problemen minder worden opgepikt. Anderzijds bereiken de caw's niet het brede publiek dat men wel aantreft bij OCMW's. Het zou goed zijn om de alertheid binnen de eerste lijn effectief te verhogen. De LOGO's zouden daartoe een goed instrument zijn.

Na de eerste hebben we de tweede lijn. Er is terecht verwezen naar de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Ik wil erop wijzen dat we ook daar worden geconfronteerd met een capaciteitsprobleem. Er is ook een probleem van regionale spreiding. Ik pleit ervoor om het netwerk zowel inzake capaciteit als inzake regionale afdekking, zo sluitend mogelijk te maken. Op die manier willen we gedwongen opnames zo veel mogelijk vermijden. We hebben daar de bevoegdheid voor. Laten we dan ook onze verantwoordelijkheid nemen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Bij het lezen van deze vraag heb ik lang moeten zoeken naar een mogelijke Vlaamse invalshoek. Alles wat te maken heeft met gedwongen opnames en psychiatrie is een federale bevoegdheid. Mijnheer Van Malderen, u gebruikt preventie als kapstok. De projecten die de minister heeft genoemd, zijn stuk voor stuk waardevol en noodzakelijk. Ik betwijfel echter of er een link bestaat tussen de primaire preventie die ik heel erg naar waarde schat en de gedwongen opname. Ik wil geen afbreuk doen aan de vele preventieprojecten, maar ik denk dat dit verband wat ver gezocht is.

Ik stelde me, net als u, mijnheer Van Malderen, vragen bij de studie waarin wordt geconcludeerd dat er in Vlaanderen tweemaal meer opsluitingen in een isoleerkamer zijn dan in Wallonië. Mijnheer de minister, hoe kan dat gemeten worden? Hebben we in Vlaanderen zicht op het gebruik van een isoleercel? Ik kan me indenken dat in de verschillende voorzieningen het gebruik van de isoleercel verschillende doeleinden heeft.

Ik heb ook enig voorbehoud bij het oorzakelijk verband tussen primaire preventie en gedwongen opnames binnen de psychiatrie.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zijn het er allemaal over eens dat het een grotendeels federale materie betreft. Ik deel echter ook de zorg van de heer Van Malderen. Ik zie wel degelijk een – zij het onrechtstreeks – verband tussen primaire preventie en gedwongen opnames.

In het verleden hebben we daar in de commissie Welzijn regelmatig over gediscussieerd. Al wie begaan is met de sector, weet dat de sector van de psychiatrie een precaire sector is. Zo is er bijvoorbeeld de problematiek van

kinderen in de volwassenenpsychiatrie en zijn er de verschillende behandelingsmethodes zoals de vaak omstreden elektroshocktherapie. Het aantal gedwongen opnames neemt toe. Ook de handelwijze van bepaalde diensten waarbij al dan niet wordt overgegaan tot gedwongen opname is verschillend. Daarnaast is er ook een tekort aan personeel en plaats.

Mijnheer de minister, preventie valt wel onder uw bevoegdheid en is heel belangrijk. Zult u binnen een heel korte termijn overleg hebben met uw federale collega? Het is immers duidelijk dat preventie alleen maar kan slagen als ook de handelwijze van de diensten wordt gewijzigd.

Uiteraard is er dan een link tussen het federale en het Vlaamse niveau.

Mijnheer de minister, we hebben hierover een hoorzitting gehouden in de commissie voor Welzijn. Hoe ziet u de samenwerking met uw toekomstige federale collega?

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, met een knipoog zou ik kunnen zeggen dat als alles waar we in dit parlement al over hebben gesproken ook onze bevoegdheid was geworden, de staatshervorming dan tot veler tevredenheid op een fluwelen manier geregeld was. Uiteraard kunnen we in dit parlement over alles spreken. De Britten zeggen terecht: "Parliament can do anything but change a man into a woman." En zelfs die stelling is nu achterhaald.

Mijnheer Van Malderen, u geeft ruitelijk toe dat de gedwongen collocatie een federaal probleem is. Het is dus geen Vlaamse bevoegdheid. We moeten dan ook gezinszins de boetekap opzetten wegens het verdubbelen van de cijfers.

U vraagt me, als minister die bevoegd is voor de preventie, na te gaan of ik iets kan doen. Wat dat betreft, ben ik het eens met mevrouw Jans. De gedwongen collocatie is niet eerst en vooral een indicatie van een falend preventiebeleid. Het curatieve aspect is normaal gesproken voor een deel toch gebaseerd op vrijwilligheid. Bij veel gedwongen collocaties moeten er desgevallend vragen worden gesteld over het curatieve model en moet niet eerst en vooral worden verwezen naar een onvoldoende preventie.

U hebt me gevraagd aan te tonen hoe ik daar een positieve invloed op kan uitoefenen. Ik heb gezegd dat ik het met u eens ben dat hoe vroeger een en ander wordt gedetecteerd, hoe meer kans er is dat men op een vrijwillige, positieve manier kan instappen in de mogelijkheden die worden geboden door de hulpverlening. Ik heb daar ook enkele voorbeelden van gegeven.

Over de samenwerking met de federale overheid kan ik u uiteraard bevestigen dat er al regelmatig overleg is

met de minister van Justitie. Dat zal niet veranderen als er iemand anders die bevoegdheid zou overnemen. Het afstemmen van preventie- en andere inspanningen is een van onze voortdurende bekommernissen.

Mevrouw Jans, mijnheer Van Malderen, u vroeg me waar die cijfers vandaan komen. Op last van de federale overheid hebben de verzorgingsinstellingen die zelf ter beschikking moeten stellen in het kader van de minimale psychiatrische gegevens. Onze administratie en inspectie hebben kennis van die gegevens. Over de waarheidsgetrouwheid van die gegevens moet u zich eerst en vooral bij de federale overheid informeren.

Mevrouw Jans, uw vraag over het aantal keren dat mensen in een isoleercel of elders worden gezet, moet worden gesteld aan de federale overheid. Ik heb daar geen commentaar op te geven. Vanuit onze bevoegdheid trachten we nauwkeurig in de gaten te houden wat er gebeurt. De gemeenschap kijkt immers toe op de kwaliteit. Als er iets gesignaleerd moet worden, gaan we ook de dialoog aan. De problematiek in verband met de isoleercellen gaan we echter niet naar ons toe trekken.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, ik onderschrijf de oproep van mevrouw De Wachter om vanuit uw bevoegdheid over de algemene gezondheidstoestand in Vlaanderen dit probleem aan te kaarten bij de federale overheid. Uit uw lichaamstaal leid ik af dat dit als verworven mag worden beschouwd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de verdubbeling van de invoer van lichte wapens in 2007

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, een paar dagen geleden heeft het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie het Jaarverslag Buitenlandse Wapenhandel 2007 voorgesteld. Eigenlijk verwondert dit me. Het vredesinstituut is erin geslaagd een jaarrapport met een analyse van de wapenhandel in 2007 op te stellen. De bevoegde minister is er echter nog altijd niet in geslaagd deze gegevens in de Subcommissie voor Wapenhandel aan het Vlaams Parlement voor te leggen. Mijns inziens gaat de minister hier in de fout en wordt het controlerecht van de volksvertegenwoordigers hierdoor ernstig beknot.

Ik zal de minister in de nabije toekomst vragen over verschillende elementen van dit jaarrapport stellen.

Vandaag wil ik me beperken tot een enkel aspect, met name de drastische toename van de wapeninvoer in 2007. Vorig jaar zijn 280 invoervergunningen goedgekeurd. In totaal gaat het om een 65,9 miljoen euro. In vergelijking met het topjaar 2006 houdt dit een stijging met niet minder dan 130 procent in.

Volgens het vredesinstituut zijn er twee oorzaken voor deze toename. Ten eerste, in 2007 zijn een aantal contracten betreffende de invoer van militaire voertuigen en hun toebehoren voor het Belgische leger goedgekeurd. Ten tweede, de invoer van lichte, handzame wapens is waarneembaar verdubbeld. Het gaat hier om geweren, revolvers, karabijnen, vizieren en dergelijke. In 2006 is voor 6,2 miljoen euro ingevoerd. In 2007 gaat het om een bedrag van 12,9 miljoen euro. Dit is meer dan een verdubbeling. De bestemmingen van deze lichte wapens zijn bijna allemaal Vlaamse handelaars. Het gaat hier bijgevolg om de binnenlandse markt.

Mevrouw de minister, betekent de verdubbeling van de invoer van lichte wapens door handelaars dat ook de verkoop van lichte wapens in Vlaanderen zal verdubbelen? Ik zou dit in elk geval eigenaardig vinden. Recent is, vooral op het niveau van de federale overheid, veel over de al dan niet te strenge wapenwetgeving gediscussieerd. Indien deze redenering klopt, zou een verdubbeling van de wapeninvoer aantonen dat de federale wapenwetgeving niet te streng is. Hoe verantwoordt u eigenlijk de grote toevloed van het aantal lichte wapens in de samenleving? Het is net de bedoeling van heel wat organisaties in het middenveld om dit soort wapens in te zamelen en uit de samenleving weg te halen. Vorig jaar hebben bijna alle Vlaamse vredesorganisaties samen de Vlaamse Vredesweek georganiseerd. De heer Denys, gouverneur van Oost-Vlaanderen en voormalig lid van het Vlaams Parlement, heeft in zijn provincie met veel succes een grote inzamelingscampagne opgezet. Toch is vorig jaar de invoer van dit soort wapens verdubbeld. Dit betekent dat die wapens opnieuw in de maatschappij zullen terechtkomen.

Houdt de verdubbeling van de invoer een verdubbeling van de verkoop in? Hoe plaatst u dit in het kader van de intenties en de campagnes om het omgekeerde te bereiken? Het middenveld en de gouverneur van Oost-Vlaanderen trachten deze wapens immers uit de maatschappij te halen.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, alvorens een concreet antwoord op de vragen van de heer Glorieux te geven, wil ik duidelijk stellen dat het hier vandaag om de invoer van kleine, lichte wapens en van aanverwant materieel gaat. Meestal hebben we het hier over de uitvoer van wapens. Dit is vandaag uitdrukkelijk niet het geval.

Uit het jaarverslag van het Vlaams Vredesinstituut blijkt inderdaad dat er een stijging is van de invoer van kleine en lichte wapens en aanverwant materieel naar Vlaanderen. De stijging uit zich zowel in de totale waarde van de vergunde aanvragen als in het aantal toegestane vergunningen. De gezamenlijke waarde van het aantal toegestane invoervergunningen is gestegen van 6.180.256,43 euro in 2006 naar 12.862.685,71 euro in 2007. Het aantal vergunningen is gestegen van 190 naar 223.

De heer Glorieux vraagt terecht of er in Vlaanderen ten opzichte van 2006 een plotse en spectaculaire toename is van het aantal kleine en lichte wapens, zoals een eerste lezing van de cijfers inderdaad zou kunnen doen vermoeden. Op dat punt kan ik de heer Glorieux, de andere leden en de samenleving geruststellen dat dit niet het geval is. Het vredesinstituut zegt dat ook uitdrukkelijk op pagina 16 van het verslag: “We kunnen stellen dat de verdubbeling van de waarde van de vergunde invoer van kleine en lichte wapens en aanverwant materieel vooral het gevolg is van de toename van de vergunde invoer van munitie en vizieren.” Het gaat dus niet om de invoer van kleine en lichte wapens zelf, maar over een stijging van vizieren en munitie. Ik zal u daar extra informatie over geven.

De invoer van wapenvizieren is gestegen van 1.020.443,90 euro in 2006 naar 2.454.527,12 euro in 2007. Die stijging is volledig te wijten aan één specifieke wapenhandelaar die in 2007 aanzienlijk meer aanvragen voor invoervergunningen voor wapenvizieren heeft ingediend. Deze wapenvizieren worden hoofdzakelijk verkocht aan particulieren in het kader van de jacht- en sportschutterij. We zien dat de wapenvizieren waar het hier over gaat, geen elektronica bezitten. Als ze die wel zouden bezitten, dan is dat een indicatie dat ze worden gebruikt voor bijvoorbeeld geweren voor krijgsmachten.

Er is ook een opmerkelijke stijging in de invoer van munitie. Het gaat om een stijging van 3.088.887,81 euro in 2006 naar 8.319.499,76 euro in 2007. Daar zijn een aantal verklaringen voor. Eerst en vooral speelt er een prijseffect omdat er een stijging is van de grondstofprijzen. Dat weegt uiteraard voor een deel door. De stijging is ook toe te schrijven aan een eenmalige stockopname van één wapenhandelaar. Deze wapenhandelaar staat in voor de doorverkoop aan particulieren, aan andere wapenhandelaars en aan de politie, en dat voor de hele Benelux. U weet dat daarover bepaalde afspraken zijn gemaakt.

Aangezien het gaat om wapenvizieren voor jacht- en sportschutterij en daarbij horende munitie, zal die verkoop terecht komen bij Vlaamse jacht- en sportschutters. De rest van de munitie gaat naar één distributeur, die ze dan verder verdeelt binnen de Benelux aan drie verschillende afnemers. In het algemeen weten we dat niet alle aanvragen en vergunningen daadwerkelijk worden opgenomen. Men heeft immers één jaar de tijd om die te

effectueren en dat gebeurt zeker niet in alle gevallen. Het aantal concrete opnames is meestal kleiner dan wat er aan vergunningen wordt opgeteld in waarde.

Ik wil nogmaals benadrukken dat er geen incompatibiliteit is tussen de inzameling van kleine en lichte wapens, zoals de gouverneur van Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Vredesweek beogen enerzijds, en de vaststelling op het eerste gezicht dat het aantal kleine en lichte wapens zou stijgen anderzijds. Het gaat vooral over vizieren en munitie.

De heer Eloi Glorieux: Ik dank u voor het antwoord, waarin u een aantal zaken verduidelijkt. Uw antwoord toont eens te meer aan dat er nood is aan een voorstelling en bespreking van het volledige verslag in de commissie. Volgens het Vredesinstituut gaat het in grote mate over vizieren en munitie, maar ook over een heel gamma van handzame, kleinere wapens. Het gaat effectief over munitie voor jacht- en sportwapens, en het zou maar erg zijn mocht het gaan over oorlogswapens die gewone handelaars in Vlaanderen zouden verkopen.

We mogen echter niet vergeten dat Hans Van Themsche de moorden in Antwerpen heeft gepleegd met een sportwapen dat in het reguliere circuit wordt verkocht. De toename van dat soort wapens is dus echt geen goede evolutie voor de samenleving. Ik neem alvast nota van wat u zegt. Ik hoop dan ook dat we zo snel mogelijk uw toelichting over het jaarverslag en het tweede zesmaandelijks verslag van 2007 in de commissie zullen kunnen agenderen.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Ik dank de minister voor het antwoord en voor de steun die ze geeft aan de wapeninzamelacties in Oost-Vlaanderen en in andere provincies. Deze voormiddag was ik aanwezig op het internationale colloquium van het Vlaams Vredesinstituut. In de wandelgangen sprak ik met een aantal Europese collega's. Zij stellen een gelijkaardige stijging van de invoer van lichte wapens in de andere Europese landen vast. Vindt de minister het raadzaam om haar buitenlandse collega's daarover te vragen te stellen? Als die evolutie zich daadwerkelijk in geheel Europa voordoet, dan stelt het probleem zich op een ander niveau.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik heb dezelfde bezorgdheden als de heer Glorieux over de toegenomen invoer. U nuanceert dit een beetje door te zeggen dat het vooral over vizieren en munitie gaat. Sta me toe om met die nuancering niet zo gelukkig te zijn. Als mensen meer munitie in huis halen, dan is dat niet om die in het nachtkastje te leggen. Het gevaar van de toegenomen bewapening van mensen is reëel.

Hier wil ik vooral benadrukken dat een pak wapens dit land binnenkomt, maar dat we nadien niet weten wat ermee gebeurt. Toen enkele maanden geleden de cijfers bekend geraakten, heb ik contact opgenomen met het Centraal Wapenregister. In een mail meldde het Centraal Wapenregister me zwart op wit dat sinds 2006 en de hervorming van de wapenwet men eigenlijk niet meer weet wie welke wapens koopt en bezit. Men zegt letterlijk: “Dit alles maakt dat onze cijfers onvolledig en onbetrouwbaar zijn zolang de overgangperiode loopt.” Morgen is er een nieuwe federale regering. Ik zou graag hebben dat u met uw federale collega contact opneemt om na te gaan hoe we dit circuit kunnen monitoren. We moeten weten of aangekochte wapens in ons land blijven, en zo niet, wie dan wel de eigenaar wordt.

Ik heb een interview gelezen met Pietro Grasso, de nationale procureur bij de Italiaanse maffiabestrijding. Hij zegt: “Kijk naar de wapenhandel in België. Steeds opnieuw stellen wij tijdens onderzoeken vast, dat maffiagroepen hun wapens in België halen. Het kost daar kennelijk geen enkele moeite om wat dan ook te kopen en naar Italië te brengen. Ik ken de Belgische wet op de wapenhandel niet, maar of ze is niet efficiënt, of er is geen controle op. Echt, jullie hebben een serieus probleem, maar jullie beseffen het niet.”

Ik zou echt met aandrang willen vragen om met de nieuwe minister, bevoegd voor het centrale wapenregister, samen te zitten en te kijken hoe we dat invoercircuit van wapens kunnen sluiten.

Minister Patricia Ceysens: Het blijft natuurlijk een heel gevoelige materie. Ik breng niet alleen die nuanceering aan, ook het vredesinstituut geeft aan dat het niet zomaar plots gaat over een spectaculaire stijging van de invoer van wapens. Het gaat over vizieren en munitie, wat ook gevoelige materie blijft.

Ik heb verteld wat wij weten: vanwaar ze komen, waar ze zijn en waarvoor ze worden gebruikt. Het gaat over de hele Benelux. Het gaat over vele afnemers, ook politie. Als het wettelijke verslag in de commissie wordt gebracht, zullen we dit nog eens kunnen bespreken.

Mijn verantwoordelijkheid bevindt zich op het vlak van de vergunningen. Het centrale wapenregister is nog een andere verantwoordelijkheid. Als er een nieuwe minister aangesteld is, zullen we het verder opvolgen.

Ik weet niet of de heer De Bruyn het had over wapens of over vizieren en munitie. Het blijft gevoelig, maar er is toch een verschil tussen wapens of vizieren. Als het zou gaan over vizieren en munitie, dan hebben we mogelijk een vergelijkbaar feit.

Er komen nieuwe gesprekken over vergunningen op Europees niveau. Ik zal dit probleem onder de aandacht

brengen. Als de aanvragen wettelijk in orde zijn, dan leveren wij vergunningen af aan deze mensen. Eens ze gekocht zijn, moet er een registratie gebeuren, wat de verantwoordelijkheid van een andere minister is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en de dames Anne Marie Hoebeke en Helga Stevens betreffende de versterking van het vrijwilligerswerk in de Vlaamse welzijns- en gezondheidszorg – 1375 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Delva, verslaggever, heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, met 200.000 zijn ze: Vlamingen die actief zijn als vrijwilliger in de welzijns- en de gezondheidssector. Een bezoek bij een zieke, een helpende hand bij de maaltijden in het rusthuis, ondersteunen van zieke mensen in een thuissituatie of het werken bij een telefonische hulplijn. Engagement dat een meerwaarde betekent voor onze samenleving maar heel concreet ook voor de vele mensen en hun families die er gebruik van maken.

Er is becijferd dat het vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector overeenkomt met het werk van 100.000 fulltime-equivalenten. De inzet van deze vrijwilligers is dus niet enkel onvervangbaar, maar ook simpelweg onbetaalbaar.

Vrijwilligerszorg vertegenwoordigt een belangrijk sociaal kapitaal en de maatschappelijke waarde kunnen we moeilijk overschatten. Ons Vlaamse beleid moet het vrijwilligerswerk stimuleren en ondersteunen. Zij moet de voorwaarden creëren voor het behoud en de ontwik-

keling van het vrijwilligerswerk, maar zeker ook van de vrijwilligerszorg in het bijzonder. Dat moet blijken, niet alleen uit woorden, maar ook uit positieve maatregelen en het wegwerken van onnodige belemmeringen.

Het voorstel van resolutie dat wij hier vandaag voorleggen, formuleert dan ook een aantal heel concrete vragen aan de Vlaamse Regering. Sta me toe even kort de geschiedenis van dit voorstel te schetsen. Het georganiseerd vrijwilligerswerk wordt geregeld door een decreet uit 1994. Het gaat hier over organisaties die uitsluitend of hoofdzakelijk met vrijwilligers werken, zoals bijvoorbeeld het Rode Kruis of de MS Liga, maar ook kleinere initiatieven zoals een Minder Mobielen Centrale. Dit georganiseerd vrijwilligerswerk is te onderscheiden van het ingebouwd vrijwilligerswerk in een voorziening of instelling, zoals vaak het geval is in een rusthuis of gehandicaptenvoorziening.

Het decreet is echter veertien jaar oud en beantwoordt niet meer aan de noden van het huidige vrijwilligerswerk. De beleidsnota Welzijn geeft ook aan dat het decreet geëvalueerd moet worden. Op basis daarvan werd in de commissie voor Welzijn een hoorzitting georganiseerd. Deze hoorzitting resulteerde in dit voorstel van resolutie.

We moeten beseffen dat het profiel van de vrijwilliger vandaag niet hetzelfde is als het profiel dat we van vroeger kennen. Vroeger nam een vrijwilliger een taak op zich en voerde die jarenlang heel trouw uit. Vandaag is een vrijwilliger ook veeleisender. Het engagement is van korte duur en de vrijwilliger is op zoek naar een boeiende, afgebakende taak. Onder meer daardoor is er een veel grotere vraag naar omkadering en wenst men betere afspraken over onder andere vorming. Dat is dan ook een concrete vraag in de resolutie.

Tevens vraagt deze resolutie dat de bestaande decretale bepalingen die het vrijwilligerswerk belemmeren, verwijderd worden. Ik geef een heel concreet voorbeeld. Vrijwilligersverenigingen met een overschot op hun rekening, konden het daaropvolgende jaar geen subsidie aanvragen als het overschot groter was dan de subsidie. De resolutie vraagt om deze belemmering uit het decreet te verwijderen. Wij vinden dat ook vrijwilligersverenigingen op langere termijn een beleid moeten kunnen voeren en enige reserves moeten kunnen opbouwen.

Verder wordt duidelijk gesteld dat het totale budget voor vrijwilligerswerk mee moet evolueren met het aantal organisaties dat aanspraak maakt op die middelen. Op deze manier groeien de subsidies mee met het aantal verenigingen.

De collega-indieners en ik vragen ook om op korte termijn te overleggen met de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie over de mogelijkheden van cofinanciering. Belangrijk is zeker ook dat er wordt

gevraagd dat organisaties uit de autonome vrijwilligerszorg beroepskrachten kunnen aantrekken om meer mogelijkheden tot vorming aan te bieden.

Ten slotte, maar zeker niet onbelangrijk: de administratieve verplichtingen moeten niet alleen opgelijst worden, maar moeten ook effectief weggevoerd worden voor de vrijwilligersverenigingen.

De voorbije weken is er al heel wat aan het bewegen voor de vrijwilligers in de welzijns- en gezondheidssector. Op het symposium 'Vrijwilligerswerk verdedigen', dat op 7 maart hier in het Vlaams Parlement plaatsvond, konden we vernemen dat er concreet werk gemaakt zal worden van de verlaging van de administratieve lasten. Ook zou er een forfaitair subsidiebedrag toegekend worden op basis van het aantal vrijwilligers en niet langer op basis van bewezen kosten. Bovendien zal men in de toekomst het geld van de subsidies kunnen aanwenden om personeelskosten te betalen. Ook al is dat een goede stap in de juiste richting, toch moet het mogelijk worden dat vrijwilligersorganisaties beroepskrachten kunnen aantrekken voor welomschreven ondersteunende opdrachten. Dat is een maatregel die ook financiële repercussies zal kennen. We zullen er dan ook op toezien dat hiervoor de nodige middelen worden vrijgemaakt. Samen met de andere indieners zal ik dat tijdens de begrotingsbesprekingen nauwgezet opvolgen en blijven bepleiten.

Ik hoop dan ook in de toekomst te kunnen vaststellen dat deze regering aangaande het vrijwilligersbeleid verder haar verantwoordelijkheden zal opnemen en tegemoet zal komen aan de vragen van heel wat organisaties.

Het voorstel van resolutie werd eenparig goedgekeurd in de commissie voor Welzijn. Ik hoop dat het plenum de mening en de bezorgdheid van de vele vrijwilligers deelt en dit voorstel van resolutie zal goedkeuren. Dan doen wij wat wij moeten doen, en creëren we maatregelen waardoor de vrijwilligers kunnen doen wat zij moeten doen: helpen, geven, luisteren, zorgen voor anderen, kortom: zich engageren. Ik hoop dat dit voorstel op uw goedkeuring mag rekenen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, collega's, de Vlaams Belangfractie onderschrijft volledig de vragen uit dit voorstel van resolutie. Terecht wordt beklemtoond dat in Vlaanderen zeer veel vrijwilligers actief zijn in het algemeen, maar in de gezondheids- en welzijnssector in het bijzonder. Het vrijwilligerswerk in Vlaanderen vervult een belangrijke sociale functie.

We moeten tegelijkertijd erkennen dat dit vrijwilligerswerk nog te weinig wordt erkend, ondersteund en gewaardeerd. De vragen aan de Vlaamse Regering in

dit voorstel van resolutie zijn dan ook terecht. Het voorstel van resolutie bevat een juist pleidooi voor meer zichtbaarheid van het vrijwilligerswerk binnen het professionele kader. Ook belangrijk is dat vrijwilligers meer kunnen samenwerken met beroepskrachten. Er is echter vooral de vraag voor een aanpassing van het decreet van 1994. Iedereen is het erover eens dat het decreet dringend aan een wijziging toe is.

De minister heeft aangekondigd dat hij deze aanpassing van het decreet momenteel voorbereid. Onze fractie dringt erop aan om daar heel snel werk van te maken om te komen tot concrete wijzigingen die nodig zijn om de toestand te actualiseren, en om de bestaande hindernissen weg te werken. Er rest niet veel tijd meer tot het einde van deze legislatuur. Wij steunen in elk geval dit voorstel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: De Open Vld zal dit voorstel van resolutie uiteraard goedkeuren. We hebben er in de debatten voor gepleit dat er een gelijkaardige behandeling moet komen voor alle vrijwilligers. Het wettelijke kader wordt verduidelijkt, ook wat betreft de vergoeding. We wensen de aandacht te vestigen op het feit dat men niet naar een verloning kan gaan omdat dit een werkloosheidsval zou inhouden. We zijn heel tevreden met de evaluatie die doorgang zal vinden. Wat voorligt, is geen motie van wantrouwen ten aanzien van de federale wetgever omdat de federale wetgeving ter zake al bestaat, maar omwille van de perikelen met de regeringsvorming, is de evaluatie achterwege gebleven.

Toch vinden we dat er nog enige aandacht moet worden besteed aan het tweede punt van het voorstel van resolutie. Er staat dat het totale budget voor de vrijwilligers in Vlaanderen zou evolueren met de Vlaamse uitgavenbegroting. We hebben in de commissie al gezegd dat dit moet worden voorafgenomen op de budgettering voor Welzijn. We hebben prioriteiten vooropgesteld, dit is er één van.

We zullen hoe dan ook dit voorstel van resolutie onderschrijven en hopen dat voor de sector van de welzijns- en gezondheidszorg hierdoor een goede aanzet komt tot een verdere verbetering en verfijning van het bestaande kader. De ondersteuning van de vrijwilligers in de zorg is een gerechtvaardigd doel op zich.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Vera Van der Borgh en de heren Bart Caron en Bart Van Malderen betreffende de omzetting in regelgeving van een aanbeveling van het Rekenhof op het vlak van de afrekening van de dagprijsdossiers in de gehandicaptenzorg – 1469 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Roex, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Collega's, dit voorstel van resolutie stelt een aantal duidelijke vragen aan de Vlaamse Regering. Het Rekenhof vroeg een snelle afrekening van de dagprijsdossiers in de sector van de zorg voor personen met een handicap.

Zowel voor het Rekenhof en de Vlaamse overheid als voor de instellingen is een correcte en snelle afhandeling van de dagprijzen zeer belangrijk. Daarom vragen de indieners aan de Vlaamse Regering dat de afhandeling van de dagprijzen ten laatste op 30 juni van het tweede jaar volgend op het dienstjaar zou gebeuren. Voor de instellingen betekent dit een reductie van de administratieve lasten. Het is ook een vereenvoudiging bij de administratie. Dit zou een snelle afrekening van de dossiers mogelijk moeten maken.

Alle fracties hebben dit voorstel van resolutie goedgekeurd en waren van oordeel dat het zowel de administratie als de instellingen ten goede zou komen. Het voorstel is dan ook unaniem goedgekeurd, met 12 stemmen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, de leden herinneren zich ongetwijfeld de discussies van eind 2003, begin 2004 over de financiering van de sector voor personen met een handicap, specifiek dan de voorzieningen. De voorzieningen klaagden over de lange termijn nodig om de dagprijsdossiers af te handelen en uit te betalen. Deze regering heeft al meerdere budgettaire inspanningen gedaan om die afhandeling te versnellen. De inhaalbeweging is ondertussen gemaakt. Het Rekenhof heeft er inderdaad op gewezen dat de afrekening sneller zou moeten kunnen gebeuren. Ook in ons regeerakkoord hebben we aangegeven dat er een correcte financiering moet zijn voor de zorg. Met dit voorstel van resolutie willen we daaraan dus tegemoetkomen. Voor de instellingen is het zeer belangrijk dat ze een correcte financiering krijgen en tijdig worden betaald. Het verheugt me dan ook dat de voltallige

commissie achter dit voorstel kan staan, voor de correcte financiering en de administratieve vereenvoudiging, zowel voor de instellingen als de administratie, zodat die de dossiers ook daadwerkelijk kan afhandelen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, onze fractie zal ook dit voorstel steunen. Het is inderdaad belangrijk dat er wordt gewerkt aan een vereenvoudiging van de administratieve procedures. Uit de aanbevelingen van het Rekenhof was duidelijk gebleken dat de administratieve last op dit domein heel zwaar is. Mijnheer de minister, we dringen er dan ook op aan dat u hier snel werk van zult maken. Een van de doelstellingen van het Vlaamse regeerakkoord was inderdaad het vereenvoudigen van de regelgeving en de procedures. Als we alle beleidsdomeinen bekijken, mijnheer de minister, en niet alleen het uwe, moeten we vaststellen dat er daar in de praktijk nog niet heel veel van is verwezenlijkt. Onze fractie hoopt dan ook dat u hier het voorbeeld zult geven en snel werk zult maken van dit dossier. Concreet gaat het over het omzetten in regelgeving van de aanbevelingen van het Rekenhof over de afrekening van de dagprijsdossiers in de gehandicaptenzorg.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borghht heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borghht: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, we hebben dit voorstel van resolutie inderdaad ingediend om ervoor te zorgen dat alle voorzieningen en initiatiefnemers vrij snel de nodige financiële middelen kunnen krijgen. Dat is uiteraard zeer belangrijk voor elke werking van om het even welk initiatief. We komen daarmee tegemoet aan een van de opmerkingen van het Rekenhof. We zijn ervan overtuigd dat deze voorzieningen efficiënter zullen kunnen voortwerken. Dit is een eerste stap in de goede richting, maar we blijven er ook van overtuigd dat daarnaast ook het proces van de zorggradatie een belangrijke stap is om het de voorzieningen mogelijk te maken degelijk en vlug te werken. Mocht het proces van de zorggradatie, waarbij een bepaalde subsidie wordt gekoppeld aan het zorgprogramma, worden verwezenlijkt, dan zal de dagprijsfinanciering ook een stuk eenvoudiger zijn. Dat wil niet zeggen dat dit voorstel van resolutie geen zeer belangrijk voorstel is.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borghht en Anne Marie Hoebeke, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens betreffende een dynamische residentiële ouderenzorg – 1473 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Van Linter, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik verwijs naar het schriftelijk verslag, maar voeg vanuit onze fractie enkele bemerkingen toe.

De problematiek van de grotere zorgbehoefte is een belangrijk aspect in de vergrijzing. Ouderen worden terecht door het beleid gestimuleerd om zo lang mogelijk thuis trachten te blijven, en daar van alle door het beleid voorziene zorgen te genieten. De leeftijd van de instroom naar de residentiële sector verhoogt dus, maar ook de graad van zorgbehoefte, die gaat tot totaal bedlegerig.

De programmatienorm voor serviceflats moet dus zoveel mogelijk worden ingevuld. Dit maakt punt twee van dit voorstel van resolutie zeer belangrijk. Door de grote behoefte en de onvoldoende invulling van de programmatie, is het ook evident dat de procedures en de duurtijd van de administratieve behandeling voor erkenning en vergunning moeten worden ingekort.

Het voorstel kaart enkele reële problemen aan bij de ouderenzorg en doet terechte aanbevelingen. Onze fractie heeft dit voorstel van resolutie inhoudelijk behandeld en zal het vanuit een positieve ingesteldheid goedkeuren vanuit de oppositie. Onze houding staat in contrast met die van de meerderheidsfracties, die gedane voorstellen niet om inhoudelijke redenen wegstemmen, maar enkel en alleen omdat ze vanuit de oppositie en vooral vanuit onze fractie komen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borghht heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borghht: Mevrouw de voorzitter, collega's, als hoofdindieners van dit voorstel van resolutie, wil ik het even toelichten. Mevrouw Van Linter heeft al een eerste toelichting gegeven.

De uitdaging van de komende jaren op welzijnsvlak is zoals geweten de vergrijzing. Wie nog recentelijk voor zijn ouders of grootouders opvang heeft gezocht, heeft ervaren dat het vandaag binnen een kort tijdsbestek niet zo evident is om een opvangplaats te vinden. In de afgelopen jaren zijn al maatregelen genomen, onder andere om sneller subsidies te kunnen toekennen aan

rustoorden die verbouwen of die bijkomend bedden willen aanbieden. Niettemin stellen we vast dat in Vlaanderen zowel de programmatie van rustoordbedden als die van serviceflats nog niet volledig is ingevuld. Serviceflats scoren met een invulling van 50 percent helemaal niet goed. Bij rustoordbedden zitten we aan een invulling van bijna 80 percent.

Met dit voorstel van resolutie vragen we de minister om enkele bescheiden maatregelen te nemen die moeten toelaten dat initiatiefnemers deze programmatienormen gemakkelijker kunnen invullen. Ten eerste willen we dat de geldigheidsduur van de voorafgaande vergunningen die in de tijd beperkt wordt tot vijf jaar, eenmalig te verlengen met drie jaar, op voorwaarde dat een bouwvergunning is afgeleverd. Door strenger te zijn bij de toekenning van de verlenging en de totale duur van de voorafgaande vergunning in te perken, hopen we dat niet-gebruikte voorafgaande vergunningen vlugger zullen vervallen. Ze kunnen dan sneller opnieuw worden toegekend aan initiatiefnemers die op korte termijn wel bijkomende rustoordbedden willen realiseren.

Ten tweede willen we voor de serviceflats af van de regel die de opnamemogelijkheden van een serviceflatgebouw beperkt tot een derde van de totale opnamemogelijkheden van het rusthuis of de rusthuizen waarmee een samenwerkingsovereenkomst is gesloten. Deze afwijking moet wel gemotiveerd zijn op basis van de draagkracht van het rustoord. Dit moet toelaten dat meer serviceflats kunnen worden gebouwd. Gelet op de slechte invulling van de programmatiecijfers lijkt ons dit een goede weg om te bewandelen en hopelijk de opgelopen achterstand weg te werken. We moeten ermee rekening houden dat we in de komende decennia heel wat ouderen zullen hebben die niet noodzakelijk zorgbehoevend zijn, maar die wel nood hebben aan een aangepaste woning die hen een zeker veiligheidsgevoel geeft. Een serviceflat beantwoordt perfect aan die behoefte.

We willen ook voor elke gemeente het aantal geprogrammeerde, vergunde en gerealiseerde rustoord- en serviceflatplaatsen halfjaarlijks publiceren. We vragen de minister dit te doen op de website van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. Op die manier kan elke kandidaat-initiatiefnemer vrij makkelijk inschatten in welke mate zijn uitbreidingsplannen haalbaar zijn binnen de programmatie, en of hij die moet bijsturen of moet herlokalisieren.

Ten slotte pleiten we ook voor een inkorting van de duurtijd van de administratieve behandelingstermijn van de erkennings- en vergunningsaanvragen en van de zorgstrategische en financieel-technische plannen. We weten allemaal dat dit een lijdensweg is. We zijn dan ook verheugd dat er een voorstel voor vereenvoudiging op de regeringstafel ligt. Er zal trouwens ook een maximumtermijn worden ingesteld voor de behandeling van

deze aanvragen. Een vereenvoudiging van de regelgeving is daar ook op zijn plaats.

Deze op het eerste zicht kleine ingrepen kunnen het toch voor initiatiefnemers iets makkelijker maken om hun kansen op een erkenning in te schatten, en in een tweede fase hun project te realiseren binnen een aanvaardbare termijn. Ik hoop dat zij zullen bijdragen tot een betere invulling van de programmatienormen. Ik dank de leden die dit voorstel van resolutie mee hebben ondertekend en iedereen die het zal goedkeuren. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDSCOMMUNICATIE

Benoeming van een lid

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van een lid van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie ter vervanging van de heer Emiel Goelen, ontslagnemend, destijds op de voordracht van de VB-fractie benoemd.

De gegevens betreffende de door de VB-fractie voorgedragen kandidaat werden in de zaal rondgedeeld.

Vraagt iemand hieromtrent nog het woord? *(Nee)*

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Alphonse Jacobs benoemd tot lid van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie.

WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de wijziging van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, secretaris, heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Dames en heren, u hebt op uw bank de wijziging van het statuut van het personeel gevonden. Het Bureau heeft op 10 maart 2008 na advies van de directieraad en na overleg met de personeelsraad beslist de volgende wijzigingen aan het personeelsstatuut aan u voor te leggen. Dat zijn met name de invoering van een delegatiemogelijkheid van bevoegdheden voor de directieraad, de schrapping van de automatische beëindiging van een mandaat in geval van substantiële wijziging van de functie-inhoud, de wijziging van het organigram en de aanpassing van de personeelsformatie. Ik verwijs naar de bijlagen op uw banken. Ik vermoed dat u het voorstel van het Bureau van 10 maart zult willen inwilligen en deze wijzigingen goedkeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, mag ik even uw aandacht voor een korte rouwhulde.

Tijdens deze namiddagzitting hebben we het overlijden vernomen van een van onze grootste Vlaamse kunstenaars, Hugo Claus.

Bij dit verlies willen wij ons diepste medeleven betuigen aan de familie.

Hugo Claus was de reus van de Vlaamse letteren: onze belangrijkste dichter en prozaschrijver, bekend tot ver over de landsgrenzen en vertaald in diverse talen.

Hugo Claus was ook zeer getalenteerd als filmregisseur en schilder.

Dames en heren, mag ik u vragen een minuut stilte in acht te nemen omdat een cultuurmonument ons verlaten heeft.

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen enige momenten stilte in acht.*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en de dames Anne Marie Hoebeke en Helga Stevens betreffende de versterking van het vrijwilligerswerk in de Vlaamse welzijns- en gezondheidszorg – 1375 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Vera Van der Borgh en de heren Bart Caron en Bart Van Malderen betreffende de omzetting in regelgeving van een aanbeveling van het Rekenhof op het vlak van de afrekening van de dagprijdsdossiers in de gehandicaptenzorg – 1469 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Vera Van der Borgh en Anne Marie Hoebeke, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens betreffende een dynamische residentiële ouderenzorg – 1473 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Greet Van Linter en Gerda Van Steenberge en de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 maart 2008 door mevrouw Greet Van Linter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de gevolgen van het tekort aan Vlaamse huisartsen in Brussel voor een Vlaams preventiebeleid in de hoofdstad – 1590 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, collega's, het is spijtig dat minister Vanackere de zaal heeft verlaten, want ik zal nog een paar toelichtingen geven bij deze met redenen omklede motie, die heel gedetailleerd en uitgebreid is. Ik wens toch even de kern van de zaak te benadrukken.

De kern van de zaak is dat het doortrekken van het Vlaams preventiebeleid in Brussel zeer moeizaam verloopt en in gevaar is. Waar gaat het over? De spilfiguren in een degelijk uitgebouwd preventiebeleid zijn de huisartsen en er zijn te weinig huisartsen in Brussel. Bovendien zijn er dan nog te weinig die werkelijk wachtdienst lopen. De redenen daarvoor zijn gekend: de werkstandigheden zijn in Brussel zeer problematisch, denken we maar aan de veiligheid, de mobiliteit en de dure

infrastructuur. Dit alles heeft rechtstreekse repercussies op het Vlaamse preventiebeleid in Brussel.

Bovendien kampt de eerstelijnsgezondheidszorg in Brussel met een probleem van structuur. Er is onvoldoende samenwerking tussen bestaande initiatieven van de Vlaamse Regering zoals ZORGNET, Pro Medicis en de wachtdienst. Met andere woorden, het beleid neemt losse maatregelen en doet aan symptoombehandeling. Het beleid zou moeten komen tot één grote structuur waarin deze afzonderlijke diensten tot samenwerking komen en meteen ook kunnen doorstromen naar de tweede en de derde lijn, bijvoorbeeld naar de reeds bestaande zorgpaden. Aldus kunnen we een degelijke Nederlandstalige dienstverlening waarborgen.

Waarin bestaat nu het gevaar? De Vlaamse visie op gezondheidszorg in Brussel moet steeds meer wijken voor de Franstalige visie: het duurder systeem van ziekenhuisgeneeskunde. Zo stellen Franstalige ziekenhuizen zich op als dé instellingen voor preventie, zoals Bordet voor kanker en Erasmus voor de hele preventieproblematiek bij ouderen, valpreventie en dergelijke. Patiënten worden te vaak en te vlug naar spoeddiensten van ziekenhuizen doorgestuurd, terwijl de huisarts waarschijnlijk even goed kan optreden.

Deze met redenen omklede motie vraagt dat de Vlaamse Regering het gevoerde beleid intensifieert, de huisartsen nog beter stimuleert om werkelijk in Brussel te blijven door een degelijk uitgebouwd netwerk dat aangenaam en opbouwend werken garandeert, een betere structurele samenwerking op punt stelt tussen de Vlaamse Wacht, ZORGNET en Pro Medicis en de reeds bestaande alternatieven vanuit Vlaanderen, hiervoor in fondsen voorziet en maattregelen neemt om het Vlaams preventiebeleid in Brussel een nieuwe impuls te geven.

Ik ben ervan overtuigd dat iedereen hier in het halfroond het belang van de Vlaamse preventieve aanpak in Brussel inziet en ik ben er dan ook van overtuigd dat deze motie zal worden goedgekeurd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 april 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.54 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijk, Wim Van Dijk, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Marie-Rose Morel, Sabine Poleyn, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert: gezondheidsredenen;

Gino De Craemer: buitenslands;

Cathy Berx, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Margriet Hermans, Luc Van den Brande, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Erik Tack: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Chokri Mahassine.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx,

Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo

Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Bart Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Monique Moens, Jurgen Verstrepen
